

Nr. 26/2004

Et talerør for anbragte børn

24. december

61. årgang

Socialpædagogen

Ny universitetsuddannelse i socialpædagogik

Undervisningsministeriet har givet grønt lys til en master i socialpædagogik. Det er en stor gevinst for hele faget, vurderer SL's næstformand.

Vi har råd til en offentlig sektor, som er sig sit ansvar bevidst. Og vi har rigeligt råd til velfærden – hvis vi ønsker den.

Den bedste gave du kan få

Julen er over os. Og i år bliver det en jul uden lige – i hvert fald når vi måler i kroner og øre.

Vi har råd til at spendere over 8 milliarder kroner på julen – på gaver, julestads og andesteg.

Vi bruger næsten lige så mange kroner hvert år på tips og lotto.

Og vi køber nye biler for over 30 milliarder kroner om året.

Vi har altså penge nok. Ifølge Verdensbanken er Danmark verdens 8. rigeste land målt efter bruttonationalindkomst pr. indbygger. Men når det gælder velfærdens fremtid opfører vi os, som var vi på fallittens rand.

Vi har råd til en offentlig sektor, som er sig sit ansvar bevidst. Og vi har rigeligt råd til velfærden – hvis vi ønsker den.

Det gør SL.

Det gør SL.

Vi ønsker os et Danmark, hvor det ikke er skattestopet, som sætter tal på, hvor mange mennesker, vi har råd til at tage os af.

Vi ønsker os politikere, som ikke det ene øjeblik lover, at økonomien ikke skal bestemme barnets tarv. For så i næste åndedrag at ville spare flere hundrede millioner kroner på anbragte børn og unge.

Vi ønsker os en offentlig sektor, som tager hånd om de borgere, der har behov for en særlig indsats. Handicappede, psykisk syge, misbrugere og sårbare børn er vores fælles ansvar. Og det ansvar skal ikke privatiseres.

Vi ønsker os en socialt ansvarlig kommunalreform, som værner om årtiers viden og ekspertise i stedet for at lade den fosse ud af amter og institutioner. Vi får ikke et mere rummeligt samfund alene ved at trække børn, unge og voksne med sociale eller psykiske problemer ud af højt specialiserede tilbud.

Vi ønsker os en fremtid, hvor den sociale indsats ikke varetages af børsnoterede selskaber. Med kommunalreformen gøder regeringen jorden for en større udlicitering af velfærden til private. Men det bør være borgernes behov og ikke de private leverandørers, som afgør, hvordan vi indretter det sociale område.

Det nye år venter lige om hjørnet, og én ting ligger helt fast: Vi får et folketingsvalg. Hvis juleønskerne skal gå i opfyldelse, skal vi have en anden regering først. Det vil være den bedste gave, du kan få.

Godt Nytår.

Foto: Kurt Johansen

Kirsten Nissen
forbundsformand

Mogens Seider
næstformand

Benny Andersen
næstformand

Kaj Frederiksen
forbundskasserer

Socialpædagogen

ISSN 0105-5399

Ansvarshavende:
Forbundsformand
Kirsten Nissen

Redaktion:
Lone Marie Pedersen
(redaktør)
Kurt Ladefoged
Jens Nielsen
Maria Rørbæk
Gitte Svanholm (barsel)
Karianne Bengtsen Blem
(barsel)

Layout: Bodil Hesselbo

Stillingsannoncer:
Lene Jensen, Datagraf
Auning AS, Energivej 75,
8963 Auning
Tlf. 8795 5555,
fax 8795 5544
annoncer@datagraf.dk

Læserindlæg, artikler og
anmeldelser er ikke nød-
vendigvis udtryk for redak-
tionens eller organisatio-
nens mening.

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler i Socialpædagogen kan desuden findes i bladets elektroniske arkiv på internettet www.sl.dk

Adresse:
Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9,
1211 København K
Tlf. 3396 2800 kl. 10-15,

Telefax: 3396 2998
redaktionen@sl.dk
www.sl.dk

Abonnement:
Abonnementspris 2005:
753,75 kr. inkl. moms (26
numre)
Løssalg: 35,00 kr. + porto

Tryk og produktion:
Datagraf Auning AS

Oplag: 44.677 i perioden
1.7.03-30.06.04

Redaktionen af 26/04
er afsluttet d. 16.12.04.

Deadline for læserbreve og
stillingsannoncer for 01/05,
der udkommer den 14. ja-
nuar er mandag den 3. ja-
nuar kl. 12.
Deadline for 2/05 er man-
dag den 17. januar kl. 12.

Forsideillustration:
Foto: Nils Lund Pedersen

Medlem af
Dansk
Fagpresseforening

„Hvis der er nogen, der synes de bare har for mange pædagoger, så send dem hen til os.“ Anbragte børn på Fyn kan formidle deres tanker, følelser og oplevelser til hinanden i bladet Hørerøret. Resultatet giver pædagoger stof til eftertanke.

s. 4-6

Foto: Nils Lund Pedersen

Vi tror, vi er så enige med vores fagfæller, mens de andre faggrupper ofte er helt galt afmarcheret – men sådan er det langt fra altid, siger Morten Ejrnæs, der har forsket i tværfagligt samarbejde. Ofte er uenigheden stor internt i en faggruppe, og det kan faktisk styrke fagligheden, mener han.

s. 8-10

Foto: Vibeke Toft

At komme sig efter en psykisk sygdom kan være en besværlig proces. Projekt Recovery Orientering sætter fokus på forløbet, og de første resultater peger på håbet og det, at man ikke kun opfattes, som en person, der er syg, som helt afgørende. Og så foreligger den første bog på dansk om recovery-begrebet. Vi anmelder.

**s. 12-13
& 20-21**

tegning: Annette Carlsen

Indhold

s. 4

Nogle børn har det lidt som mig...

s. 7

Ny uddannelse skubber socialpædagogikken frem

s. 8

Lad uenigheden blomstre

s. 11

Familieplejerne fik ny ledelse

s. 12

Kunsten at få håndklædet tilbage

s. 15

Alle stiger et løntrin den 1. april 2005

Der er indgået delforlig om det første overenskomstår mellem parterne på det kommunale område.

s. 16

Bedstemor får sit eget fængsel

Flere og flere tyske ældre havner bag tremmer, fordi de supplerer deres pension med kriminalitet, derfor bliver der nu bygget kørestolsegnede og ældrevenlige fængsler.

s. 18

Året der gik

En lille billedkavalkade over, hvad der skete i 2004.

s. 20

Recovery på dansk

Anmeldelse

s. 22

En uddannelsesreform er det ikke – så hvad skal der til?

Synspunkt

s. 25

Debat

s. 27

Julekrydsord

Fakta om Hørerøret

Hørerøret udgives af Familieafdelingen i Fyns Amt, der bruger omkring 30.000 kroner pr. nummer. Bladet udkommer fire gange om året og sendes direkte til anbragte børn og unge i amtet. Det skal ses som et internt blad, der for eksempel hverken ligger frit tilgængeligt på bibliotekerne eller sendes til pressen.

Hørerøret udkom første gang i 1998. I begyndelsen var det finansieret af Socialministeriets DASK-midler (Drop Afmagten Skab Kontakten,), så tog amtet over.

Når Fyns Amt bliver nedlagt i forbindelse med kommunalreformen, håber Redaktionsgruppen, at Hørerøret kan køre videre i et nyt regi – for eksempel i et samarbejde mellem flere kommuner.

Nogle børn har det lidt som mig...

Anbragte børn og unge på Fyn kan læse om sig selv og andre i samme situation. Bladet Hørerøret er deres talerør

Af Maria Rørbæk

Foto: Nils Lund Pedersen

– Hvis der er nogen, der synes, de har for mange pædagoger, så bare send dem hen til os!

Sådan lyder en af de kontante meldinger i Hørerøret, der er et blad for anbragte børn og unge på Fyn.

– Det er virkelig børnenes eget blad. Det er dem, der bestemmer, hvad der skal stå. Vi hjælper bare, siger journalist Kim Jørs-tad.

Sammen med kollegaen Helene Dambo

redigerer han bladet, der udkommer fire gange om året og sendes direkte til hvert enkelt anbragte barn. Her kan de blandt andet læse, hvad andre anbragte børn synes om at bo på en døgninstitution. Om deres syn på pædagoger, regler, mobning, ture og fritidsinteresser.

Tit kan de også læse om sig selv.

– Jeg kan kun lige huske, at jeg har læst én spændende artikel i Hørerøret. Det var den om mig. Der stod, at jeg spiller fodbold, og man kunne se mig med en Brøndby-hue på, fortæller 11-årige Mikkel.

Sammen med syv andre børn bor han på Storkeløkken, der er en afdeling af nærmiljøinstitutionen Korsløkke.

Selv om han ikke umiddelbart kan gøre rede for indholdet af de andre artikler i Hørerøret, er han glad for bladet.

Hørerøret er til for Mathias (til venstre), Mikkel og alle de andre anbragte børn på Fyn.

– Jeg kan godt lide at læse om, hvad der sker på de andre institutioner, siger han.

Når Mikkel læser om andre børn i Hørerøret, er der både noget, han kan genkende fra sit eget liv og noget, der er anderledes.

– Nogle børn har det lidt lige som mig. De fortæller for eksempel, at de voksne godt kan være lidt irriterende, og at de er glade for at komme på besøg hjemme hos deres mor og far. Der er også nogle børn, der er lidt anderledes end mig. For eksempel er der nogle, der går til svømning. Jeg går til udspring, siger han.

En, der hedder Benny Andersen

Tina Winterberg, der er pædagog på Storkeløkken supplerer:

– Hørerøret er en rigtig god ide. For de små betyder det meget at se, at deres tegninger bliver trykt. De store læser det, og spørger efter de gamle numre. Jeg tror, de er glade for det, fordi de kan forholde sig til det, de andre siger, vurderer hun.

Kim Jørstad er af samme opfattelse.

Konkret var der engang en pige, der fortalte ham, at hun godt kunne lide at læse digte.

– Jeg har også læst nogle af en, der hed-

der Benny Andersen, men det siger mig nu ikke så meget, som når jeg læser digte af børn, der har prøvet det samme, som jeg har prøvet, fortalte hun.

– Derudover oplever vi også, at mange pædagoger og andre voksne får stof til eftertanke, når de læser Hørerøret, siger Kim Jørstad.

Indholdet i bladet er en blanding af børnenes egne tegninger og tekster og interviews. Nogle gange ringer de anbragte børn selv, fordi de har noget på hjertet. Andre gange er Kim Jørstad og Helene Dambo selv opsøgende.

På hver institution er der en kontaktperson, der formidler besøgene.

I dag har Kim Jørstad parkeret bilen uden for Storkeløkken, der udefra ligner et helt almindeligt rækkehus.

Indenfor er der også hjemligt med dug på bordet, stearinlys og en stor stak fotoalbums i reolen.

Kim Jørstad sætter sig sammen med to syvårige drenge, en otteårig pige og en treårig med sut i munden.

Tina Winterberg, der er Hørerørets kontaktperson på Storkeløkken, undskylder.

Ingen af de store børn vil medvirke i dag. En 17-årig er slet ikke i humør, og en 11-årig har fået andre planer.

– Så er det bare sådan, det er, siger Kim Jørstad.

På besøg på værelset

Han er vant til, at besøgene på institutionerne ikke kan planlægges på forhånd.

Der kommer papir og tudser på bordet, og mens huse og kruseduller tager form, leder Kim Jørstad efter gode historier i børnehøjde.

– Må jeg se dit værelse?

Den store pige, Jessica, nikker og viser vej op af trappen.

Inde på børneværelset ligger dynen halvt nede af sengen. På gulvet står et dukkebad og på en stol er et viskestykke bredt ud, så en samling frimærker kan tørre.

– Jessica, når man bor her, må man så rode lige så meget som man vil?

– Ja, man skal bare rydde op i weekenden, forklarer hun.

Mens Jessica hopper op og ned i sengen, lirker Kim Jørstad små oplysninger ud af hende. Om hendes interesse for frimærker. Om hendes fødselsdag og om den første tid på døgninstitutionen.

– Vil du så også se Lille Ko, spørger hun.

Det vil Kim Jørstad gerne.

– Er det dit allerbedste plesdyr?

– Ja. Den er blød.

Bagefter forklarer Kim Jørstad, at det er en typisk måde at interviewe de små børn på.

– Jeg tror slet ikke, de tænker, de bliver interviewet. De opfatter det bare som om, vi snakker, og det er børnene, der bestemmer, hvad de vil fortælle, siger han.

Bagefter bruger Kim Jørstad institutionens fotoalbum som afsæt til en samtale med syvårige Mathias, der fortæller om en tur til Sverige.

– Det er godt at lave en aktivitet sammen med børnene. Nogle gange går jeg en tur med en af dem, fortæller Kim Jørstad, der selvfølgelig kan lave mere strukturerede interviews med de ældre børn.

Inden artiklerne bliver trykt i Hørerøret, får børnene altid lov til at læse den igen sammen med deres kontaktpædagog, der selvfølgelig også skal sørge for en forældretilladelse.

Et talerør

De større børn er mere opmærksomme på, at de bliver interviewet, og at Hørerøret kan være et talerør.

Det gælder også for 11-årige Mikkel, der kommer hjem lidt senere og meget gerne vil tale med Kim Jørstad.

Først spørger Kim ham lidt ud om den første tid på Storkeløkken, om forholdet til kammeraterne og om hvor tit, han kommer hjem.

Så lægger han helt åbent ud:

– Er der noget, du har lyst til at fortælle? Det er der.

– Engang i mellem er der nogle i klassen, der spørger om, jeg vil lege. Så siger jeg: Hos dig eller mig, og så siger de nogle gange hos dig. Så siger jeg, at jeg bor jo på en døgninstitution. Så spørger de, hvordan det er, og så siger jeg, at det er sjovt. Så kommer de med herhen, og næste dag spørger de: Kan du lege igen? Kan du lege igen? Kan du lege igen?

Mikkel imiterer et meget ivrigt barn.

SL vil sprede ideen

SL-Prisen 2004 gik til de tre oppositionspolitikere Sandy Brinck (S), Anne Baastrup (SF) og Margrethe Vestager (R), der fik socialpædagogernes pris som en påskønnelse af deres arbejde med anbringelsesreformen.

Med anerkendelsen fulgte en kontant belønning på 30.000 kroner, som folketingspolitikkerne straks gav videre til at skabe en landsdækkende avis for anbragte børn. SL er nu i gang med at finde andre samarbejdspartnere, der vil være med til at etablere driften af en landsdækkende avis med det fynske Hørerøret som forbillede. De 30.000 kroner skal så fungere som startkapital.

Engang var der også en, der sagde, at man kan kende en pædagog på, at han/hun kan høre, hvad man siger, selv om man står 300 meter væk.

Kim Jørstad, journalist

Journalist Kim Jørstad brugte ofte forskellige aktiviteter som afsæt for en samtale med de yngre børn. Her kigger han på billeder sammen med syv-årige Mathias.

– Hvorfor tror du, at de gerne vil det, spørger Kim.

– Det er fordi, her er mange steder, hvor man kan være. Her er græs, og et sted, hvor man kan spille fodbold, fortæller Mikkel.

– Er det også det, du selv synes, der er godt ved at bo her?

– Ja, og at komme på ture og sådan.

Mikkel ryster på hovedet, da Kim spørger om, der er noget dårligt ved at bo på Storkeløkken, men sådan går det langt fra altid.

– Børnene må gerne komme med kritik, men de må ikke hænge navngivne pædagoger ud, for jeg hører jo kun børnenes historie. Jeg hører aldrig den anden part, fortæller Kim Jørstad, der heller aldrig har været ude for, at et barn ville klage over en bestemt pædagog.

– Kritikken kommer mere på et generelt plan. At det er irriterende, at der er så mange regler, at skolen er kedelig eller at det gør ondt, når pædagogerne fortæller, at

„gudskelov, jeg skal have ferie om tre uger“. Engang var der også en, der sagde, at man kan kende en pædagog på, at han/hun kan høre, hvad man siger, selv om man står 300 meter væk. Men der er også mange, der fortæller, at de har brug for mere voksenkontakt. På institutioner, hvor der både er små og store børn, er det karakteristisk, at de store oplever, at de små får mest kontakt, fortæller Kim Jørstad.

Etikken skal være i orden

Han er også meget opmærksom på, at børnene ikke kommer til at udlevere sig selv, og inden bladet går i trykken, bliver det læst af en redaktionsgruppe, der består af en repræsentant for Familieafdelingen i Fyns Amt og forstandere fra forskellige institutioner.

– Vi har ansvaret for, at etikken er i orden. For eksempel i tilfælde hvor et barn er anonymt, men fortæller på en sådan måde,

at naboerne alligevel vil kunne genkende det, siger Kaj Madsen, der sidder i redaktionsgruppen og er forstander på Korsløkke.

Han var med til at tage initiativ til bladet og har hængt på siden begyndelsen i 1998.

Selv om Hørerøret først og fremmest er til de anbragte børn, mener Kaj Madsen også, at pædagoger får meget ud af at læse med.

– Jeg har selv lært meget af at læse Hørerøret. For eksempel var der et barn, der fortalte, at noget af det værste er voksne, der rejser og lover at skrive uden at gøre det. Så bliver jeg opmærksom på, at jeg skal tale med mine medarbejdere om, at det altså ikke nytter noget, at vi får så dårlig samvittighed, at vi lover mere end vi kan holde.

– Hvis man vil, kan man lære meget af at lytte til børn. Det er også derfor, bladet hedder Hørerøret. Det er et talerør, men vi er også nogle, der lytter.

mrk@sl.dk

Ny uddannelse skubber socialpædagogikken frem

Faget socialpædagogik har med ét slag fået adgang til et par syvmilestøvler. Undervisningsministeriet har netop godkendt en ny masteruddannelse i socialpædagogik, og det får betydning for faget som helhed, vurderer SL's næstformand

Fakta

Danmarks Pædagogiske Universitet, DPU, København, udbyder masteren i socialpædagogik.

Målet er at kvalificere de studerende til at tage initiativ til og gennemføre udviklingsarbejde, undervisning, rådgivning, ledelse og vejledning samt varetage analyse- og evalueringsarbejde i offentlige, frivillige og private institutioner og forvaltninger.

Uddannelsen tager to år, hvor man læser på halv kraft svarende til et årsværk.

Adgangskravet er en adgangsgivende uddannelse (for eksempel pædagoguddannelsen) og mindst to års relevant erhvervs-erfaring.

Den samlede pris er 50.000 kroner.

Nogle kan få uddannelsen helt eller delvist betalt af arbejdsgiveren. Andre skal selv betale den.

Af Maria Rørbæk

Arkivfoto: Henrik Sørensen/
BAM

SL's næstformand Mogens Seider lyder som en ualmindelig glad mand.

– Det er det største fremskridt, vi har gjort på uddannelsesområdet i al den tid, jeg har arbejdet med uddannelse, og det har jeg gjort i otte år. Der er grund til at lade champagnepropperne springe, siger han.

Euforien skyldes, at Undervisningsministeriet netop har godkendt en helt ny masteruddannelse i socialpædagogik. Efter sommerferien får færdiguddannede pædagoger med praksiserfaring mulighed for at tage den nye toårige videreuddannelse på universitetsniveau. Det får betydning for langt flere end de kommende studerende, vurderer Mogens Seider:

– Det er virkelig en stor ting. En glædens dag for socialpædagogikken, siger han.

Alle gode gange tre

Det er tredje gang, at Undervisningsministeriet har vurderet om, der skulle laves en masteruddannelse i socialpædagogik.

De to første gange gav de afslag.

– Det har været op ad bakke. Undervisningsministeriet har opfattet det som om, der ikke var noget unikt i socialpædagogik, at det bare var almen pædagogik. Men vi har holdt fast i, at socialpædagogik er anderledes. Den måde vi intervenserer på, er kraftigere end indenfor almen pædagogik. Nu har vi fået en anerkendelse af, at faget socialpædagogik er noget særligt, siger Mogens Seider.

Samtidig mener han, at den nye uddannelse kan sparke døre ind til forskning i socialpædagogiske emner.

– Faget socialpædagogik er bagud på

point, når det gælder det moderne videnssamfund, og der er efterspørgsel på forskning og dokumentation. Det kan masteruddannelsen være med til at skabe, når vores medlemmer kan komme med deres praktiske tilgang og indgå i videnskabelige miljøer. Nogle masteruddannede vil sikkert også få smag for det, så de fortsætter og skriver en phd-opgave. På den måde bliver det til gavn for helt det socialpædagogiske område.

mrk@sl.dk

Morten Ejrnæs: Faglighed og tværfaglighed. Udkommet på Akademisk Forlag. 224 sider, 199 kroner.

Enighed på tværs

I bogen „Faglighed og tværfaglighed“ ser Morten Ejrnæs nærmere på grundlaget for det tværfaglige samarbejde. Udgangspunkt er, at det tværfaglige samarbejde er en helt nødvendig arbejdsform i en række komplekse sager, men at erfaringerne med arbejdsmetoden er særdeles blandede.

Ejrnæs tager i bogen afsæt i en række cases med børn, der har forskellige typer vanskeligheder. Der stilles så en række spørgsmål om, hvad forskellige fagpersoner bør gøre for at støtte barnet. Det er svarene på disse spørgsmål, der danner grundlag for analysen af fagpersonernes holdninger. Forskellene mellem faggrupperne er ikke særlig store, når det handler om de konkrete holdninger til, hvad der bør gøres. Der er tværtimod stor enighed mellem grupperne, og det er altså ikke modsætninger mellem grupperne, der er skyld i, at det tværfaglige arbejde indimellem halter.

Uenigheden viser sig derimod i forhold til en række vigtige enkeltspørgsmål, hvor der er store forskelle i medarbejdernes holdninger på tværs af faggrupperne:

– I alle cases er der spørgsmål, der splitter medarbejderne holdningsmæssigt. Det er typisk, når det gælder underretninger, forældredeltagelse og inddragelse af en anden fagperson udefra, fortæller Morten Ejrnæs.

Hans analyse viser, at uenighederne eller holdningsforskellene blandt medarbejderne varierer meget, og at der derfor ikke er én rigtig måde at håndtere dem på. Og Ejrnæs kommer i bogen også med en række konkrete råd til, hvordan man i det tværfaglige arbejde kan tage højde for uenighederne, så de ikke blokerer for samarbejdet, men kan udnyttes konstruktivt.

jni

Lad uenigheden

Det er ikke modsætninger mellem faggrupperne, der gør det tværfaglige samarbejde besværligt. Uenigheden er mindst lige så stor internt i faggrupperne, men personlige meningsforskelle forveksles med faglige modsætninger, siger Morten Ejrnæs – han taler for at vende uenigheden til en faglig styrke

Af Jens Nielsen
Foto: Vibeke Toft

Det er også de psykologer. Eller: Det er også de sagsbehandlere. Eller: Det er også de socialpædagoger.

Sådan lyder den korte udgave ofte, når en socialarbejder skal rapportere til sine fagfæller om uenigheden i det tværfaglige samarbejde i en konkret sag. Det skulle være så godt, men tit er det i stedet besværligt og tungt at danse med. Og det er ganske ofte de andre faggrupper, der har fået noget galt i halsen og obstruerer arbejdet.

Eller er det?

Nej, siger Morten Ejrnæs, lektor ved den sociale kandidatuddannelse på Aalborg Universitet. Han har netop skrevet en bog om vilkårene for tværfagligt arbejde, „Faglighed og tværfaglighed“. I den dokumenterer han, at faggrupperne et langt stykke hen ad vejen har det samme syn på tingene, og at det derfor ikke kan være modsætninger mellem grupperne, der er årsag til alle de problemer, der ofte er i samarbejdet om sag.

Ofte er der tale om en uenighed mellem mennesker, der bliver 'forklædt' som en splittelse med faggrupperne, og i virkeligheden burde man vende tingene på hovedet og se uenigheden både som en

styrke og som noget uundgåeligt i det sociale arbejde.

– Det er vigtigt at erkende uenigheden – ja, jeg vil gå så vidt som til at sige, at den er et grundvilkår i alt socialt arbejde. Når man støder ind i den, må man sige, at „ok, vi er uenige“ – og så forholde sig til det, mener Morten Ejrnæs.

Men han blev også selv overrasket over resultatet af sin undersøgelse:

– Jeg gik ud med den her undersøgelse for at bekræfte nogle fordomme om alt det besværlige i tværfagligt samarbejde – om alle de knaster og uenigheder, der er mellem faggrupperne. Men de var der faktisk ikke. Når det drejer sig om reaktionerne på børns mistrivsel, er holdningerne stort set ens. Når det gælder holdninger til 'milde indgreb' er paratheden til at intervenere stor, og der er næsten ingen forskel mellem faggrupperne. Men når det gælder 'voldsomme indgreb' som underretning til socialforvaltningen eller inddragelse af en anden faggruppe for eksempel psykolog, deles vandene, og uenigheden er stor, men forskellene mellem faggrupperne er overraskende små. Der er næste lige så stor 'chance' for at være uenig med sin egen faggruppe, som der er med andre faggrupper, siger Morten Ejrnæs.

I stedet opdagede han et langt mere broget billede: I en række sager er der store holdningsforskelle, som går på tværs af faggrænserne.

– Langt de fleste af os er uenige med vores kolleger om en række centrale ting – men vi ved det ikke. Vi ved ikke, hvor uenigheden findes. Og det får os til at tro, at vores fælles faglighed altid sikrer ensartede afgørelser – men det vil jeg påstå er en illusion, siger Morten Ejrnæs.

At gemme sig bag 'de andre'

At uenigheden kommer frem og konflikterne opstår i det tværfaglige samar-

blomstre

Langt de fleste af os er uenige med vores kolleger om en række centrale ting, men vi ved det ikke. Det får os til at tro, at vi har en fælles faglighed, der altid sikrer ensartede afgørelser – men det er en illusion, siger Morten Ejrnæs

bejde overrasker til gengæld ikke Morten Ejrnæs:

– Det tværfaglige samarbejde handler jo for det meste om de vanskeligste sager, hvor potentialet for uenighed er størst. Det er svære, menneskeligt komplicerede sager, hvor man bringer sig selv i spil: Når det handler om at sikre trivslen hos en bruger eller klient, så spiller de individuelle erfaringer en meget stor rolle: Hvordan har man selv oplevet det ene og det andet, og hvordan kunne man selv tænke sig det? Det giver nogle individuelle meningsforskelle, men de tolkes ofte som faggruppeforskelle, når man oplever dem i det tværfaglige samarbejde, siger han.

Skel mellem faggrupperne er nemlig enklere at forholde sig til, og det er lettere at få opbakning fra sin egen faggruppe, hvis det er 'de andre', der tager fejl, fortæller han.

– I faglige forsamlinger udvikler der sig let en kultur, hvor der er en accept af det, der bliver fremlagt. Kollegaen, der kommer tilbage fra et tværfagligt møde og fortæller om sin uenighed med andre faggrupper ønsker selvfølgelig at få opbakning til sit eget synspunkt fra sine fagkollegaer konstaterer Morten Ejrnæs.

Og skulle der alligevel være flere meninger om sagen, kan den, der fremlægger den, tage højde for det:

– Uenighed er ikke faglig svaghed. Min pointe er, at vi alle sammen er uenige om forskellige ting, og at det er en fordel at kende de forskellige standpunkter.

**Morten Ejrnæs,
lektor ved Aalborg Universitet**

– Hvis der er én i ens egen gruppe, der ser ud til at være mere enig med en anden faggruppe, så kan man 'skru op' for den del af sagen, der er et argument for ens egen holdning. På den måde opnår man falsk opbakning.

– Men så sidder der måske en kværlulant – en, der viser, at man kan være uenige. Det kender vist alle sammen – sådan en person kan være møgirriterende, men er

ofte god til at stille de svære og ubehagelige spørgsmål og 'tage trykket', når der er af uenighed.

Men Morten Ejrnæs opfordrer til holde op med at gemme sig bag en postuleret enighed:

– Min anbefaling er, at man lader være med at tolke uenigheder som faggruppeforskelle, for det er det sjældent. Man skal udelukkende se på, hvad uenigheden konkret handler om. Og hvis man vil være rigtig provokerende, så fremlægger man 'modstanderens' synspunkt for sine egne fagkollegaer – man bør tage uenigheden med tilbage til sin egen gruppe for at forstå synspunktet bedre, siger han.

Er uenighed da farlig?

Men hvorfor er det så 'farligt' at være uenige? Det kan ifølge Morten Ejrnæs være to forklaringer på:

– Jeg tror for det første, at vi oplever, at vi 'tilsyneladende' er enige. Vi frygter, at uenigheden vil lamme os, at den vil skabe ubehagelig stemning, og at den vil gøre os utrygge – og det er der vel ikke noget at sige til, konstaterer han.

For det andet støder uenigheden sam-

Uenigheden er fagligt redskab, som gør, at man kan afprøve sine og kollegernes synspunkter – pseudo-uenighed er derimod at svigte kollegerne, mener Morten Ejrnæs.

men med forestillingen om, at der findes én og kun én rigtig afgørelse:

– Uenighed er ikke faglig svaghed. Min pointe er, at vi alle sammen er uenige om forskellige ting, og at det er en fordel at kende de forskellige standpunkter, siger Morten Ejrnæs.

Han mener, at man må gøre op med ideen om, at hvis bare fagligheden bliver høj og ensartet nok, så vil det føre til luter rigtige afgørelser:

– Det er en illusion af dimensioner at tro, at man kan få ensartede afgørelser i så komplicerede sager. Det kan man hverken opnå gennem lovgivningen eller gennem regler ude i kommunerne. Med et lidt groft billede kan man sammenligne med de der tests, hvor man afleverer biler med de samme, konstruerede fejl på forskellige værksteder, og hvor man får vidt forskellige bud på, hvilke reparationer, der er brug for. Så hvordan kan man være så naiv at tro, at man kan få samme svar, når det handler om mennesker med nogle meget komplicerede problemer? lyder spørgsmålet fra Morten Ejrnæs.

Opsøg uenigheden

Han mener i stedet, at tiden er kommet til at gøre uenigheden til en styrke.

– Jeg mener, man skal skelne mellem forskellige typer uenighed. Der er de situationer, hvor der kan laves fælles regler – og de kan jo være gode, selvom man kan have forskellige holdninger til dem. Der er de sager, hvor man er uenige, men af forskellige grunde er nødt til at have en fælles holdning. Og så er der sager, hvor man bare er nødt til at acceptere, at der er uenighed – hvor det simpelthen afspejler en splittelse i befolkningen og mellem mennesker generelt – men hvor der også er styrke at finde ved at forholde sig til uenigheden med al sin faglighed.

– Man kan sige, at faglighed på den måde også er at erkende, at der er uenighed om nogle meget centrale spørgsmål. Men målet er ikke enighed og ikke flertalsafgørelser. Uenigheden er et fagligt redskab, man kan bruge til at afprøve sine egne og kollegernes synspunkter. Pseudo-uenighed er til

gengæld at svigte kollegaen, det er ufagligt, og det er det samme som ikke at bakke op, mener Morten Ejrnæs.

Han peger på, at uenigheden kan bruges til at bløde systemet op, sådan så den enkelte bruger ikke føler, at han eller hun er oppe mod én stor, urokkelig beslutningsmaskine.

– Uenigheden og det, at man kender til alle meninger om en sag, kan bruges i kontakten med klienten til at forstå de synspunkter, han eller hun kommer med. I mange af de børnesager, jeg har brugt som cases, vil fagpersonen identificere sig med enten barnet eller forældrene og tage parti for dem i forhold til systemet. Men hvis fagpersonen er bevidst om uenigheden, kan han eller hun bruge det til at forstå alle de involverede bedre og nedbryde nogle af modsætningerne mellem borgeren og 'systemet'. Kendskabet til andre holdninger giver mulighed for en detaljeret beskrivelse, det giver brugeren bedre mulighed for at stille spørgsmål – og det giver et bedre beslutningsgrundlag og et bedre grundlag for dialog, mener Morten Ejrnæs.

Jeg har en ide om, at man skal lede efter uenigheden. Vi bruger ofte for meget tid på at bekræfte hinandens enighed – i stedet burde vi sætte spot på uenigheden for at få flere synspunkter på samme sag. Det giver mulighed for en bredere argumentation – også i forhold til brugerne. Det betyder, man er bedst klædt fagligt på, mener Morten Ejrnæs.

jni@sl.dk

Noter

Penge til de frivillige

360 varmestuer, væresteder, sociale cafeer og andre tilbud baseret på frivilligt socialt arbejde kan nu se frem til en større eller mindre håndsækning. Socialministeriet har netop fordelt 42,5 millioner kroner til det frivillige arbejde – og ministeren benytter lejligheden til at rose indsatsen fra de 8 procent af befolkningen, der lægger et stykke frivilligt arbejde: Deres tid, nærvær og omsorg er guld værd, siger Eva Kjer Hansen (V). Størst tilskud får Kirkens Korshær med 2 millioner kroner, mens indkøbsordningen i Roskilde i den anden ende af skalaen for 7.600 kroner. Se listen over alle de projekter, der har fået tilskud, på www.social.dk

jni

FOA og PMF fusionerer

Medlemmerne af Forbundet af Offentligt Ansatte (FOA) og Pædagogisk Medhjælper Forbund (PMF) har ved en urafstemning sagt ja til, at de to forbund lægges sammen.

Hos PMF stemte 63,9 procent af de deltagende medlemmer ja mens 36 procent stemte nej. Her var stemmeprocenten 46,7. Hos FOA stemte 60 procent ja og 40 procent nej. Her var stemmeprocenten 32,8.

De to forbund indkalder nu til stiftende kongres den 25. januar 2005. Det nye forbund får omkring 210.000 medlemmer, hvor FOA kommer med 185.000 og PMF med 25.000 medlemmer. Der er endnu ikke taget stilling til, hvad det nye forbund skal hedde. En idé kunne måske være FOAM – Forbundet af Offentligt Ansatte og Medhjælpere.

kl

Familieplejerne fik ny ledelse

På familieplejernes landsmøde den 30. november blev der valgt ny netværksledelse. Ni fra den tidligere ledelse genopstillede, og seks nye kandidater meldte sig på selve landsmødet. Nu er 10 ud af de 15 amtskredse i SL repræsenteret i netværksledelsen.

Netværksledelsen er:

Bagerst fra venstre: Henning Wilstrup, (Viborg Amt), Hovedbestyrelsens repræsentant Jørgen Jørgensen (Vestsjælland Amt), Tommy Hornstrup, Ringkøbing Amt, Børge Nedergaard (Nordjyllands Amt) (ny), Lissen Grønborg (Storstrøms Amt) (ny), Jette Rasmussen, Ribe Amt.

2. række stående fra venstre: Helle Utermöhl, (Storstrøms Amt) (ny), Inge Marie Hansen (Ribe Amt) (ny), Michael Nicolaisen, (Nordjyllands Amt), Annette Boldt, (Vestsjællands Amt), Didde Lyneborg, Fyns Amt.

Siddende fra venstre: Martin Glader, (Sønderjyllands Amt) (ny), Stig Lund, (Vejle Amt), Inger Kold (Fyns Amt), Signe Welling, (Storstrøms Amt) (ny), Lilli Bach Andersen, (Århus Amt),

Lilli Bach Andersen fortsætter som netværksansvarlig.

Kunsten at få håndklædet tilbage

At komme sig efter en psykisk sygdom er en kompliceret affære – Projekt Recovery-Orientering sætter i en første rapport fokus på erfaringerne hos brugerne og deres pårørende, og helt centralt står muligheden for at bevare håbet og ikke kun blive set som syg

Af Jens Nielsen

Tegning: Annette Carlsen

Fakta

Rapporten 'En helt anden hjælp' er den første delrapport fra Projekt Recovery-Orientering. Projektet er et samarbejde mellem pårørendeorganisationen Landsforeningen Bedre Psykiatri og LAP, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere. Det løber i tre år til og med 2005 og er finansieret af Socialministeriet.

Læs mere på

www.recovery-orientering.dk

– Jeg er taknemmelig for, at der findes et system, hvor man kan komme ind og smide håndklædet. Problemet er jo så, at det er svært at få det her håndklæde igen.

Sådan siger Cecilie, der er tidligere psykisk syg.

For det er godt, at der findes et psykiatrisk system, der gør det muligt at give efter, når man ikke længere kan bære sig selv og verden. Men det system kan dæleme også være svært at vriste sig fri af igen, når man føler sig stærk nok til det.

Det kan være meget svært igen at få fuld råderet over sig eget liv – at få håndklædet igen.

Cecilie er en af en række medvirkende i 'En helt anden hjælp', den første delrapport fra Projekt Recovery-Orientering. Den er udkommet samtidig med den første bog, der sætter fokus på recovery-begrebet, og på hvordan det kan bruges i dansk praksis (se anmeldelse side 20-21).

I rapporten giver en række mennesker med egne erfaringer fra det psykiatriske

system og deres pårørende bud på, hvordan man kommer ind i systemet, kommer igennem det, kommer ud igen – og kommer sig.

I alt 31 personer har gennem lange interviews og evalueringer givet deres besyv med, og de peger på en række vanskeligheder.

Dels med at erkende sygdommen og få opstået den hjælp, man har brug for, dels med at få den rigtige behandling, og dels med efter behandlingen at genoptage tilværelsen, som den var før sygdommen.

Og selvom der på ingen måde er tale om et entydigt billede af, hvordan man kommer sig, så er der dog en ting, der går igen og igen:

– Det vigtigste hele vejen igennem er håbet. Det at komme ind i det psykiatriske system og at få en diagnose føles for mange som en dom. Mange oplever, at de får at vide, at 'du har den og den sygdom, og det må du lære at leve med'. Den følelse af

noget permanent, den lammer mange. I stedet skal man have at vide, at 'vi ved, du har de her vanskeligheder, men vi er her for at hjælpe dig igennem dem, og vi kan gøre sådan og sådan', siger Pernille Jensen, der som journalist har beskæftiget sig med psykiatri i en lang årrække og nu står i spidsen for recovery-projektet.

Der er altid en restgruppe

Pernille Jensen konstaterer, at recovery-begrebet endnu ikke er særlig udbredt, og at mange – både professionelle og psykiatribrugere – hænger fast i den opfattelse, at psykisk sygdom er en permanent tilstand for alle, der rammes. Og hun peger på vanetænkning og en for rigid lovgivning, som gør, at mange psykisk syge føler sig parkeret på pension – noget, der er med til øge fornemmelsen af at have fået en dom.

Rapportens mange udsagn kredser da også et langt stykke hen ad vejen om de manglende sammenhænge mellem de be-

hov, den enkelte har, og den hjælp, der er til at få:

Der er problemer med at få hjælpen, når man har brug for den, og med at få den hjælp, man selv opfatter som den rigtige. 'Man får en helt anden hjælp end den man beder om', siger en i rapporten.

Mange føler sig 'overtaget' af behandlingssystemet, og det knækker for nogle den sidste rest af tillid til egne kompetencer, dømmekraft og selvtilid. Valgfrihed er det så som så med.

Et særligt problem er, at mange har svært ved at få de forskellige indsatser til at hænge sammen. Alt for tit hænger indsatsen i behandlingspsykiatrien ikke sammen med det socialpsykiatriske arbejde, som igen ikke harmonerer så godt med ønsket om at vende tilbage til 'det normale liv':

– Kæden springer af rigtig mange steder. De enkelte fagpersoner gør det jo så godt de kan, men systemets manglende sammenhængskraft modarbejder dem. Den

syge vil gerne ses som et helt menneske, men systemet er gearet til at give folk et standardtilbud – og det vil sige, det samme til alle, noget, der er sammenligneligt. Og det fører ofte til sammenstød mellem standardiserede løsninger og den enkelte menneske, siger Pernille Jensen.

Flere refererer i rapporten til 'den døve psykiatri', som ikke kan/vil lytte, men blot afgiver automat-svar – svar, som oftest hedder medicinsk behandling og intet andet. Men heller ikke socialpsykiatrien skal føle sig for god, mener Pernille Jensen:

– I socialpsykiatrien har man den selvopfattelse, at man er gode til at lytte – men gør man det virkelig? Man kunne jo stille spørgsmålet: Hvem har sammensat den vifte af tilbud, der er? Hvem har bestemt indholdet af tilbuddene? Har man virkelig spurgt brugerne? Serviceloven er faktisk meget åbent formuleret på det her område, men lige meget hvad der bliver lavet af tilbud, så er der altid en restgruppe, som

ikke bliver opfanget, og det kunne jo skyldes, at der ikke bliver lyttet nok, siger Pernille Jensen.

Det afgørende både og

Hun og de medvirkende i rapporten peger på, at den gode behandling bygger på forhandling, på ligeværdige relationer, at den er optimistisk i sin grundtone, og at den spiller på flere strenge.

Skal man komme sig, stiller det derudover krav til ens egen indsats, til de pårørende og de øvrige sociale netværk. At blive ved med eller genoptage sit arbejde, sin uddannelse eller hvad man nu er i gang med, er også vigtigt for at fastholde den ikke-syge identitet. Men det kan være svært, for her støder man ofte på fordomme og tabu og reel diskriminering.

Det er også meget vigtigt, at behandlerne inddrager og støtter netværket omkring den enkelte. Der findes i dag stort set ingen formelle støttemuligheder for pårørende, selvom der er et stort behov. Rapporten peger tillige på, at der er noget at hente, hvis andre – blandt andet tidligere – psykiatribrugere kunne spille en rolle i recoveryprocessen.

På samme måde skal der være plads til

forskellige måder at se sygdommen på. Den medicinske vinkel skal kun være én af tilgangene, og det gavner bestemt ikke processen, hvor der bliver stillet krav om én bestemt 'sygdomserkendelse'.

Blandt de mange faktorer, der spiller ind, ser det ud til at være afgørende, at der er plads til at være 'både og':

– Det er simpelthen et nøglebegreb: Den enkelte skal ikke kun ses som og behandles som syg, men også som et menneske med ressourcer, drømme og håb. Han eller hun skal have lov til at eksperimentere med andre roller end rollen som syg og skal have lov til at optræde i andre arenaer. Og der må man som behandler indrette sig efter, at det kan skifte fra dag til dag. Den ene dag orker man måske ikke noget som helst, den næste dag kan man godt være med til at undervise studerende, og den tredje tage ansvaret for budgettet til julefrokosten, siger Pernille Jensen.

En løbende diskussion

Hun mener, at man i socialpsykiatrien for ofte tænker, at alle brugerens behov skal opfyldes i den socialpsykiatriske sektor:

– Man skal holde op med at lave engelsk for sindslidende og svømning for sindslidende og gå tilbage til den integrationstanke, der var en del af grundlaget for socialpsykiatrien, siger Pernille Jensen.

Og i det hele taget skal socialpsykiatrien gøre endnu mere ud af at forbinde de mennesker, som rammes af psykisk sygdom med den verden, der var der før sygdommen.

– Gør mere ud af genetablere netværket. Det kan være som mægler i de konflikter, sygdomsforløbet har skabt, men det kan også bare handle om at skubbe på, få lavet den aftale – og at lave en lagkage.

For socialarbejderne handler det om hele tiden at holde gang i en løbende dialog om det at være professionel.

– Vi kan jo se, at det gør en forskel i recovery-sammenhæng, at man møder nogen, der formår at møde personen som menneske på lige fod. Som er villig til at give noget af sig selv. Men hvad betyder det for eksempel socialpædagogen? Man taler jo meget om, at det er ok at være personlig, men ikke privat. Men når man taler med de enkelte professionelle, så er der stor usikkerhed om, hvad det egentlig vil sige, siger Pernille Jensen.

jni@sl.dk

ILEX - International Learning Exchange in Social Education

HAR DU LYST TIL AT ARBEJDE ET ÅR I USA?

Er du interesseret i

- ☺ nye faglige og personlige udfordringer
- ☺ at udveksle viden og erfaringer med amerikanske kolleger
- ☺ at præsentere dansk socialpædagogisk praksis i en international sammenhæng

Så skulle du måske overveje at tage til USA til næste år gennem ILEX. Opholdet begynder i august 2004 og varer et år. Du forpligter dig til at arbejde på en institution på samme vilkår som dine amerikanske kolleger. ILEX betaler transporten tur/retur, du får logi samt et stipendium på 850 \$ om måneden. Herudover skal du selv betale udgifter til blandt andet transport i USA.

Både nyuddannede og erfarne pædagoger kan søge om deltagelse i programmet.

programmet er omtalt på www.sl.dk, og du kan hente yderligere oplysninger og ansøgningsskema på ILEX's hjemmeside: www.ilexchange.org.

Du kan også få tilsendt materiale ved at indsende nedenstående slip til Ghita Hjarne, SL, eller ved at sende en e-mail til gh@sl.dk.

Der er ansøgningsfrist den 15. februar 2005. Udvælgelse sker på grundlag af interview, som foretages af ILEX repræsentanter i København den 10. og 11. marts 2005.

Ja, tak. Jeg vil gerne have tilsendt yderligere oplysninger om ILEX programmet – International Learning Exchange in Social Education – år 2005/2006.

Indsendes eller faxes til: Socialpædagogernes Landsforbund, Brolæggerstræde 9, 1211 København K.

Att: Ghita Hjarne. Fax: 3396 2996.

Navn _____

Adresse _____

Postnr. og by _____

Alle stiger et løntrin den 1. april 2005

Et ekstra løntrin til alle og indbetaling af pension i hele barselsperioden blev resultatet af et delforlig om det første overenskomstår, som er indgået mellem parterne på det kommunale område

Af Kurt Ladefoged

De ansatte får mærkbare lønstigninger allerede i det første år af overenskomsten. Og amter og kommuner får sikkerhed for, at budgetterne for 2005 kan holde.

Det blev resultatet af det forlig, som forhandlingsfællesskabet KTO indgik med de amtslige og kommunale arbejdsgivere om aftenen den 3. december. Forliget indebærer, at alle ansatte den 1. april 2005 rykker et løntrin op uden modregning af nogen art. De lavest lønnede rykker to løntrin fra løntrin 9 til 11, og de pædagogstuderendes løn stiger med 1,56 procent.

Desuden får fagbevægelsen opfyldt et længe næret ønske om større ligestilling mellem mænd og kvinder. Det sker, når kvinder på barsel fra den 1. oktober 2005 får indbetalt pension i hele barselsperioden.

Som det er i dag får kvinden kun indbetalt pension i den periode på 28 uger, hvor hun får fuld løn. Nu får hun også indbetalt pension i den periode, hvor hun er på barselsdagpenge.

Godt at pension forhøjes

Forbundsformand Kirsten Nissen er meget glad for denne del af forliget, som tilgodeser kvinder på barsel:

– Det vil betyde mange tusinde kroner i ekstra pension, at kvinderne nu får indbetalt ekstra på pensionskonto-

en, mens de er unge. Derfor er jeg glad for, at vi fremover får stoppet diskriminationen af kvinder på barsel og dermed får større ligestilling mellem mænd og kvinder.

Hun er generelt tilfreds med delforliget, der for det første udmønter mere det første år, end det var tilfældet ved forliget 2002 og for det andet giver lønstigninger til alle:

– Det der er anderledes ved dette forlig er, at det ikke udløser en bestemt procentsats til alle, men i stedet giver et ekstra løntrin til alle. Men resultatet betyder så også, at der ikke er flere penge at forhandle om i 2005 – i hvert fald ikke krav, der koster penge. Så det lægger jo bånd på os, når vi skal forhandle SL's egne krav, siger Kirsten Nissen.

Resultaterne af delforliget bliver kun udmøntet, hvis der under de videre forhandlinger opnås enighed om et samlet forlig for hele overenskomstperioden. Om perioden bliver på to eller tre år er endnu ikke afklaret.

– Udfordringen for den samlede fagbevægelse bliver selvfølgelig, at vi også sikrer reallønnen til medlemmerne i den resterende del af overenskomstperioden. Forhandlingerne er startet i et godt klima, og det er mit klare indtryk, at både vi og arbejdsgiverne er interesserede i et forlig, siger Kirsten Nissen, der også sidder med i KTO's forhandlingsudvalg.

Selv om forhandlingerne om OK 2005 denne gang foregår efter den omvendte model, hvor organisationer skulle starte deres egne forhandlinger først, er der ikke rigtigt kommet gang i disse forhandlinger – heller ikke for SL's vedkommende.

SL's egne forhandlinger genoptages den 5. januar, mens de centrale forhandlinger mellem KTO og arbejdsgiverne genoptages den 7. januar med

yderligere forhandlinger planlagt til den 21. januar, 4. februar, 11. februar, 16. februar og 18. februar 2005.

Eksempler på lønstigninger

Delforliget, der i alt udgør 1,52 procent af lønsummen, indebærer også en forhøjelse af ATP med 242 kroner om året, hvor arbejdsgiveren bidrager med 161 kroner og lønmodtageren med 81 kroner.

Lønforhøjelsen på et løntrin betyder, at alle får løftet deres grundløn med et løntrin, og at der ikke må modregnes i andre løndelev aftalt lokalt eller centralt.

Et eksempel: En socialpædagog, som den 31. marts 2005 har en grundløn på løntrin 22, vil den 1. april 2005 blive løftet til løntrin 23. Det giver en årlig lønforhøjelse på mellem 3.300 og 3.700 kroner alt efter, hvilket stedtil-lægsområde, hun befinder sig i.

At der ikke må ske modregning i andre tillæg kan vises med følgende eksempel: Den ovennævnte socialpædagog, der nu er på løntrin 22 har desuden et kvalifikationstillæg på 6 løntrin. Det vil sige, at hun nu er på løntrin 28. Hun vil den 1. april 2005 være på løntrin 29.

For lederne udmøntes lønforhøjelsen på en lidt anden måde. Ansatte på løntrin 46 får den 1. april 2005 lagt 1,78 procent til deres løntrin og placeres herefter på et helt nyt løntrin 47. Det samme sker på de efterfølgende løntrin. Ansatte på løntrin 47 får tillagt 1,78 procent og kommer op på et nyt løntrin 48 og så videre op til løntrin 54. Ansatte på løntrin 55 får også forhøjelsen på 1,78 procent, men her oprettes der ikke noget nyt løntrin.

Man kan læse mere om delforliget på KTO's hjemmeside: www.kto.dk

kl@sl.dk

Bedstemor får sit eget fængsel

– De indsatte i pensionist-fængslet vil nyde mere frihed end fanger i andre fængsler. Derfor kan ikke alle forbrydere over 60 år få plads her. Hvis vi skønner, at befolkningens sikkerhed er i fare, eller hvis der er risiko for, at vedkommende flygter, må personen tage til takke med et almindeligt fængsel.

Jutta Rosendahl,
informationsmedarbejder
i justitsministeriet

Flere og flere tyske ældre havner bag tremmer, fordi de supplerer deres pension med kriminalitet, derfor bliver der nu bygget kørestolsegnede og ældrevenlige fængsler

Af Heidi Dachs

Arkivfoto: Søren Holm/chiliarkiv

Tre ældre herrer gjorde en tid lang livet usikkert for bankpersonalet i den tyske delstat Nordrhein-Westfalen. Bevæbnet med håndgranater, pistoler og hammere begik de adskillige bankrøverier i landsdelens banker. Først nu er det lykkedes politiets efterforskningskommission ved navn „Bedstefar“ at fange de tre forbrydere.

– Det er sandsynligvis Tysklands ældste forbryderbande. Mændene er 63, 72 og 74 år gamle, siger Thomas Marx fra Herford politi.

– Banden begik røverier to gange om året efter et regelmæssigt mønster. Det skete altid den første torsdag efter indførelsen af henholdsvis sommertid og vintertid. Derfor gik vi ud fra, at banden ville begå røveri igen torsdag den 4. november, siger Thomas Marx.

I løbet af oktober måned fik politiet informationer om, at personalet i en bestemt bank havde bemærket mærkværdige personer, der holdt banken under observation.

– Derfor var det muligt for os at gribe banden på fersk gerning, netop da den ville slå til igen, siger Thomas Marx.

De tre pensionister er gamle kendinge af politiet. Den ene har endda en straffeattest, der rækker tilbage til 1949.

– Vi går ud fra, at mændene har lavet røverierne som en slags supplement til deres pension, siger Thomas Marx.

Den ene af de tre mænd har tilstået seks bankoverfald og politiet undersøger, om banden står bag yderligere fire røverier.

– Vi har indtil videre fundet tre millioner kroner, men hvis de virkelig har begået alle ti røverier, er der tale om et udbytte på næsten 10 millioner kroner, oplyser politichef Ulrich Biermann.

– Det drejer sig ikke ligefrem om rare bedstefædre. En person der går ind i en bank bevæbnet med en pistol og demonstrativt tager ladegreb på den, behøver ikke at sige ret meget for at blive forstået, siger Ulrich Biermann.

Støvsugerbanden

I Danmark kender vi mest pensionist-forbrydere fra biograferne. For eksempel er filmen „Støvsugerbanden“ med Clara Pontoppidan og hendes pengesugende rævepels gået hen og blevet en klassiker, som alle generationer morer sig over.

I Tyskland er kriminalitet blandt ældre derimod ikke længere et tema, man ler af.

Inden for de seneste ti år er antallet af kriminelle pensionister steget med mere end 30 procent, og alene i delstaten Sachsen fandt politiet i 2003 frem til 8000 gerningsmænd, der var over 60 år.

Den hyppigste form for kriminalitet er butikstyverier.

Det øgede antal pensionist-kriminelle har flere årsager. For det første stiger levealderen i den tyske befolkning, og det betyder også, at forbrydere lever længere.

En anden væsentlig grund er det tyske pensionssystem. I modsætning til Danmark findes der ingen folkepension i Tyskland. Alle lønmodtagere betaler et bestemt beløb ind i en pensionskasse hver måned, og når de går på pension, får de udbetalt en pension, hvor størrelsen afhænger af det, de har indbetalt. Jo mere de har indbetalt i tide, jo bedre pension.

Som konsekvens må adskillige mennesker, der ikke har betalt så meget til pensionskasserne, mens de var i den arbejdsaktive alder – måske fordi de var arbejdsløse eller hjem-

megående – nu affinde sig med en pension, de næsten ikke kan leve af. Der findes flere eksempler på, at folk, der hele livet har ført et hæderligt liv, pludselig begynder at supplere deres pension med tilskud fra kriminalitet, når de går på pension.

Sandsynligvis falder en sag fra byen Düsseldorf ind under denne kategori. Düsseldorf politiet har i tre år ledt forgæves efter en ældre kvinde. Kvinden på cirka 70-75 år er blevet kendt i pressen under navnet Bankrøver-bedstemor og har røvet mindst tre banker. Politiet har hendes DNA-profil, men den svarer ikke til nogen af de profiler, der findes i det tyske DNA-register, så hun er ikke tidligere blevet dømt for røverier.

På trods af, at der er udlovet en dusør på 75.000 kroner, og politiet også har videos og fotos af kvinden, har de ikke kunnet fange hende.

– Det er nu tre år siden, kvinden begik sit seneste røveri. Vi går ud fra, at vi ikke hører mere fra hende, enten fordi hun har fået penge nok, eller fordi hun ikke længere er iblandt os, siger en informationsmedarbejder hos politiet.

Kørestolsegne fængsler

Indtil videre har kun et enkelt fængsel i Tyskland, Singen ved byen Konstanz, oprettet en særafdeling for gamle kriminelle, men nu vil delstaten Niedersachsen bygge et fængsel til udelukkende at huse pensionister.

– Det er vigtigt, at de ældre tilbydes forhold, som passer til deres behov. De sædvanlige tilbud i vores fængsler er ikke relevante for denne aldersklasse, siger justitsministeriets informationsmedarbejder, Jutta Rosendahl.

Alene i Niedersachsen sidder for øjeblikket 122 mennesker over 60 år i fængsel.

– Det er især nødvendigt at skabe nye former for resocialisering. Hvilken pensionist er interesseret i at begynde en omskoling eller indhente en forsømt folkeskoleeksamen, siger Jutta Rosendahl.

– Vi skal have uddannelses tilbud, som er relevante for pensionister, og vi er nødt til at udvikle hobby-aktiviteter, der er i overensstemmelse med klientellets alder, siger hun.

Frem for alt skal det nye fængsel være udformet, så det tager hensyn til pensioni-

sternes skavanker, for eksempel skal bygningerne være kørestolsegne.

– De indsatte i pensionist-fængslet vil nyde mere frihed end fanger i andre fængsler. Derfor kan ikke alle forbrydere over 60 år få plads her. Hvis vi skønner, at befolkningens sikkerhed er i fare, eller hvis der er risiko for, at vedkommende flygter, må personen tage til takke med et almindeligt fængsel, siger Jutta Rosendahl.

Hvis kriminaliteten blandt ældre fortsat stiger, forudser mange eksperter, at alle tyske delstater bliver nødt til at oprette pensionist-fængsler.

En af Tysklands få kritikere af denne udvikling er professor i kriminologi, Heine-Jürgen Schramke.

– Et pensionistfængsel danner en ghetto og gør det kun sværere for gamle mennesker at integrere sig i samfundet, når de kommer ud igen. Det ville være langt bedre, hvis politikerne begyndte at overveje andre former for straf. For eksempel burde man sætte gamle kriminelle til at lave langt mere almennyttigt arbejde eller give dem husarrest, siger han.

Januar 2004: SL åbner Netkassen – den digitale a-kasse – som gør det lettere at være ledig.
(Tegning: Bob Katzenelson)

Oktober 2004: De studerende protesterer på Christiansborg Slotsplads, da undervisningsministeren opgiver planerne om at indføre SU i praktiktiden.
(foto: Jens Nørgaard Larsen/Scanpix)

Året der gik

Et år næsten gået og et nyt venter med nye udfordringer for det socialpædagogiske arbejdsområde. Her en lille billedkavalkade over, hvad der skete i 2004.

Af Kurt Ladefoged

Marts 2004: Pædagogiske Dage i Herning med temaet „Rummelighed eller vision“.
(Foto: Birgitte Rødkaer)

Maj 2004: Regeringen spiller ud med et nyt socialt og kommunalt landkort.
(Foto: Rasmus Baaner)

Juni:
SL's medlemsundersøgelse
offentliggøres. Medlem-
merne vil have respekt om
deres arbejde, og de er vil-
de med nettet.
(Tegning: Annette Carlsen)

November 2004: Færre småbørn anbringes,
viser undersøgelse foretaget af SL.
(Foto: Vibeke Toft)

November 2004: SL afvikler sin
kongres på en ny måde ved
blandt andet at arbejde i
kommissioner.
(Fot: Kurt Johansen)

Recovery på dansk

Af Marianne Erlandsen
Funktionsleder på Orion
Socialpædagog/cand.scient.soc.

På min arbejdsplads Orion – en socialpsykiatrisk netværksorganisation i Frederiksborg Amt – har vi længe drøftet begrebet Recovery. Vi har hidtil hentet viden forskellige steder fra, men har savnet en samlet beskrivelse, og vi har haft mange ubesvarede spørgsmål. Derfor er det pragtfuldt, at der nu foreligger en bog, som på forskellig vis relaterer recoverytilgangen til en mulig dansk praksis.

Bogen er opdelt i tre dele. Første del starter med udsagnet „Mennesker kommer sig“ og indeholder en grundig gennemgang af recoverybegrebet, dels i historisk perspektiv, dels med hensyn til forskningsmæssig status, dels en kritisk gennemgang og problematisering af begrebsdannelsen. Dernæst præsenteres blandt andet myten om skizofreni som en kronisk lidelse med referencer til forskellige internationale undersøgelser.

Sluttelig stilles i del et spørgsmålet: „Hvad kommer man sig fra?“. Her diskuteres blandt andet det at overvinde en psykiatrisk diagnose, samt fejlfunktioner i hjernens anatomi, som forståelsesramme for psykiske lidelser, psykosocialt handicap og diskrimination. Endvidere argumenteres for begrebet psykosocialt handicap.

Bogens anden del har „Hvad gør en forskel“ i fokus og afsættet er diskussioner af faktorer som henholdsvis hæmmer og fremmer recovery og inklusion. Her præsenteres blandt andet forskellige håndteringsstrategier i forsøget på at komme sig, meningsskabelse samt diskussioner og kritik af psykofarmaka. Der gives endvidere præsentation af tidligere og nuværende forståelser af, hvad man kommer sig fra. Til

sidst i del to diskuteres netværkets betydning, hvor „virksomme relationer“ er et centralt begreb. De professionelle rolle og indsats diskuteres og en anden form for professionalisme introduceres.

Bogens tredje og sidste del har overskriften „Vilkår og perspektiver“, og vi føres via medborgerskab og lovgivning til socialpsykiatri i Danmark. Her præsenteres blandt andet psykosocialt arbejde, ligebehandling og sektoransvar, samt eksklusion, diskriminering og stigma.

Til slut samles recoveryperspektivet med forudsætninger og antagelser, principper for en recoveryorientering og sidst – men ikke mindst – gives bud på en dansk praksis i recoveryperspektiv.

Lad det være sagt med det samme: Jeg er gennem læsning af bogen blevet begejstret, inspireret og informeret.

Begejstret fordi læsning af bogen har været en rejse ind i et land, hvor det – endnu engang – tydeliggøres, at der findes mange medborgere, som er særligt udsatte for fordomme, intersemødsætninger, magt og eksperter. I den forbindelse er recoveryperspektivet et godt bud på et muligt frigørende samarbejde mellem brugere og professionelle.

For at få fodfæste, skal recoverytilgange kunne navigeres i hajfyldt farvand uden at falde i sorte huller. Farerne er mangeartede: For det første kan recovery anskues som et udefra kommende krav med mulighed for tilhørende nederlag – og dermed mulighed for at reservere begrebet til bestemte grupper, som særligt „recoveryegnede“. For det andet, hvis recovery bruges som modefænomen – påklistres en eksisterende praksis, så fortsætter man blot som man plejer. For det tredje nævnes faren ved eventuel monopolisering af begrebet fra enkeltindivider, stærke professionelle

Enlige forsørgere 'betaler' for praktik

Mens alle andre pædagogstuderende kan glæde sig til økonomisk fremgang i praktikperioden, går de enlige forsørgere ned i indtægt, når bøgerne skiftes ud med praktisk erfaring.

Siden 1. august har enlige fædre og mødre på SU fået dobbelt SU, men i praktikperioden får de det samme som alle andre. For pædagogstuderende betyder det en nedgang på knap 600 kroner om måneden samtidig med, at de mister retten til SU-lånet på 2300 kroner.

– Man kan ikke bare overføre forsørgertilægget til de perioder de studerende er i lønnet praktik. Det vil give en alt for indviklet administration, siger de radikales uddannelsesordfører Magrethe Vestager til de Pædagogstuderendes LandsSammenlutnings blad, Puls.

I stedet går hun ind for en SU-finansieret praktik. For øjeblikket er forhandlingerne om en reform af pædagoguddannelsen, herunder overgang til SU, gået i stå.

mrk

Slægtsanbringelse kræver ressourcer

Slægtsanbringelse har nogle fordele i forhold til anbringelse uden for slægten, men det er ikke et vidundermiddel.

Sådan lyder en af konklusionerne i et arbejdspapir, som Socialforskningsinstituttet har lavet på baggrund af erfaringer fra USA.

– Anbringelse hos slægten tilgodeser børnenes udvikling på samme niveau som andre anbringelser. Desuden kan slægtsanbringelse opvise bedre resultater i nogle henseender. Det gælder børnenes bevarelse af båndene til de biologiske forældre og tilknytningen til deres sædvanlige miljø og nærområde, og det gælder færre sammenbrud i anbringelserne. Men der gælder overordnet det samme for slægtsanbringelser som for andre anbringelser, nemlig at børnene har ekstraordinære behov og ikke kan kompenseres for deres udviklingsmæssige skader, med mindre anbringelsesforanstaltningerne også har en sådan ekstraordinær kvalitet, at de har sandsynlighed for at frembringe positive effekter, skriver forfatterne Sanne Nissen Møller og Tine Egelund.

Arbejdspapiret kan hentes på www.sfi.dk/sw15791.asp

mrk

grupper eller sektorer. For det fjerde advares mod, at begrebet gøres til et rent individuelt projekt, og bliver et snævert spørgsmål om normalisering – eller at begrebet stivner i en bestemt metode eller model (s. 53f).

Den efterfølgende diskussion af recovery som individuelt projekt er interessant og vigtig, fordi den fanger de faldgruber og modsætninger, vi står midt i, i det sociopsykiatriske arbejdsfelt.

En nærliggende faldgrube eksemplificeres af Cornetts kritik af det individualistiske udgangspunkt, som han mener passer ind i en moderne liberalistisk kontekst, hvor han påpeger, at: „det at komme sig meget vel kan betragtes som et led i en social integrationsstrategi, hvis mål er normaliserede, stræbsomme individer, der „passer ind“. Her overfor peger Cornett i stedet på lokale fællesskaber som potentielle frigørende arenaer for individers forskelligheder (s. 55).

Hvis recoverybegrebet tolkes i en indvidororienteret liberalistisk kontekst, kan det ifølge bogens forfattere: „anvendes til at forskyde fokus fra vilkår, strukturer og magtforhold hen imod at lægge skylden på det enkelte menneske, som ikke „tager sig sammen og kommer sig“ (s. 55).

En af de modsætninger, som vi står til daglig, er at skabe plads og rum for brugerindflydelse på den ene side, og på den anden side handler vi – ofte upåagtet og ureflekteret i forhold til de herskende normer – med et alt andet end brugerorienteret perspektiv som resultat. Eksemplet om brugerindflydelse i et socialpsykiatrisk tilbud (Abildtrup & Neidel s. 57), hvor diskursen om brugerindflydelse må vige for diskursen om medicin, er et godt eksempel på dette. Samtidig er det et eksempel på en stigmatisering af brugeren som uansvarlig og på en tilgang, som netop fastholder individet i et perspektiv, hvor fokus forskydes fra vilkår, strukturer og magtforhold til at lægge skylden på det enkelte menneske.

Andet, som desværre er sørgelig genkendeligt fra praksisfeltet, er udsagnene fra „Den usynlige mur“ (Jensen 2001a) – en

bruger fortæller: „Jeg kom lidt før en søndag, der var låst, så ringede jeg på – jeg kunne jo se der var lys, så åbnede de et vindue og sagde til mig, at jeg skulle gå en tur på 10 minutter“ (s. 226)!

Inspireret og informeret er jeg blevet, fordi de interviewede og forfatterne vil noget med denne bog. Jeg blev smittet af bogens engagement, og det er glædeligt, at bogens recoveryperspektiv kobles til kendte teoretikere og metoder – og kædes sammen i et samfundsmæssigt og kulturelt perspektiv. Der er mange henvisninger til videre fordybelse, og der præsenteres mange perspektiver, som har givet mig en rejse ud af mange visionære tangenter.

Bogen er overskuelig opdelt. Indholdsfortegnelsen kan snildt bruges som appetitvækker til prioritering af, hvor man vil dykke ned. Det er dejligt, at der er så fyldig en præsentation af forfattere og interviewede – dog faldt jeg over en lille detalje. Forfatterne „bor“ bare, men de interviewede „bor“ i egen lejlighed/lejet hus – en enkelt får vi ikke oplyst om „bor“. Jeg har ikke regnet ud, hvorfor der er denne forskellighed i præsentationerne. Det er muligvis en tilfældighed?

Jeg synes alt i alt, at bogens forfattere kommer langt og nuanceret omkring i et meget sammensat felt. Bogen har stoffet til at danne grundlag for nytænkning i både forståelse af det, man „kommer sig fra“ og nytænkning i den sociale indsats over for og sammen med borgere med psykosociale handicap. Bogen vil være en god inspiration til de nødvendige diskussioner om „Recovery på dansk“ på for eksempel fælles temadage og læsegrupper for brugere og medarbejdere rundt om i landets forskellige mødesteder og tilbud, samt på seminarier og andre uddannelsesinstitutioner.

Sidst, men ikke mindst, så er Recovery på dansk en fagbog i den forstand, at den cementerer, at viden og forståelse ikke er meget værd, uden den menneskelige dimension er i centrum.

Jensen, Pernille m.fl. (2004): *Recovery på dansk At overvinde psykosociale handicap*. Århus, Systime. 276 sider, 295 kroner.

**Praktiklærerne ved
Gedved Seminarium
Vitus Bering Danmark –
CVU
Egebjergvej 1
8751 Gedved**

En uddannelsesreform er det ikke – så hvad skal der til?

LÆSERBREVE:

Socialpædagogen er forpligtet til at optage alle læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 400 ord, svarende til cirka 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

SYNSPUNKTER:

Bringes efter en redaktionel vurdering. Vi optager kun synspunkter fra medlemmer og abonnenter. Synspunkter må højst fylde 2.000 ord svarende til cirka 10.000 anslag.

Læserbreve og synspunkter der bringes i bladet offentliggøres også på internettet.

Vi modtager helst indlæg på diskette eller pr. e-mail:

Socialpædagogen,
Brolæggerstræde 9,
1211 Kbh. K,
tlf. 3396 2800,
fax 3396 2998.

MAIL:

redaktionen@sl.dk

Deadline for læserbreve til
nr. 1/05 er mandag den 3.
januar 2005 kl. 12.00.

Der er ikke meget reform i ministerens forslag til en reformering af pædagoguddannelsen. En SU finansieret praktik ville reformere! At fritage praktikken fra arbejdstvang ville give muligheder for opkvalificering og nytænkning. En ren studiepraktik ville betyde frirum til faglig fordybelse, refleksion og personlig udvikling, der er en bacheloruddannelse værdig

Pædagoguddannelsen har status som professionsbacheloruddannelse, hvilket blandt andet betyder, at den skal være forskningsbaseret. Studerende i lønnet praktik bruger meget af deres tid på gøremål, som ikke er direkte studierelevante, men nødvendige, eftersom de som studerende indgår i normeringen.

Pædagogens tre-i-én

At besidde faglighed og være professionel i det moderne samfund indebærer, at pædagogen rummer en integration af de tre faktorer: teoretisk forståelse, systematisering af erfaringer og autentisk personlighed. Alle tre faktorer skal virke sammen. Hvis den pædagogiske faglighed kun bygger på teoretisk viden eller erfaring, men mangler det personlige følelsesmæssigt nærvær er vi ikke gode nok som fagpersoner.

Noget af det karakteristiske ved læringen i praktikken er, at den studerende i særlig grad konfronteres med sit eget værdigrundlag, egen personlighed og egne handle- og tanke-mønstre. Organiseringen af praktikken kan

øge eller mindske muligheden for denne konfrontation.

En SU-finansieret praktik vil give den studerende bedre mulighed for at indsamle og bearbejde viden, som både er praksiserfaringer og teoretisk viden, med det formål at kunne relatere og perspektivere uddannelsens teoretiske fag. Dette vil skabe et større rum til iagttagelse, diskussion, refleksion og erfaringsdannelse i praktikken og endelig vil det betyde, at det i langt højere grad bliver den studerendes læringsbehov, der bliver styrende for målene med praktikken.

En SU-finansieret praktik ville kunne give plads for balance mellem mesterlære og refleksion, der er en BA-uddannelse værdig. I praktikken er der mulighed for at balancere mellem mesterlæren, rutinen og erfaringsopbygning og sikkerhed på den ene side. Og på den anden side – at dette kan foregå, så det fremmer den studerendes læring og også giver basis for at integrere teori og praksis.

Når den studerende er del af normeringen, går tanken om mesterlæreprincippet tabt og der bliver for lidt tid til undersøgelse og fordybelse i uddannelsesrelevante spørgsmål.

En SU-finansieret praktik vil medvirke til, at den studerende kan erhverve redskaber, der efter endt uddannelse kan bidrage til den samlede forsknings-, udviklings- og vidensproduktion i pædagogisk arbejde.

Hermed vil de krav, postmoderniteten stiller til faget, blive imødekommet langt mere kvalificeret end i den dyrkelse af mål og ram-mestyningen, der ligger i reformforslaget.

Praktikken skal kunne mærkes

De lange praktikforløb udgør særlige muligheder i forhold til dannelse ind i professionen. Det er derfor glædeligt at reformen ikke

lægger op til de studerende som „praktikhoppere“ i korte distancerende „turistrejser“ ud i erhvervet. En profession – også den pædagogiske, er karakteriseret af kollektive handlemønstre. Professionen fordrer, at viden, fagsprog, normer og værdier er internaliseret i pædagogen og internalisering tager tid. Netop i disse år ser vi, at flere og flere pædagogstuderende starter deres uddannelse uden institutionserfaring. Det giver en anden tilgang til praktikken, som har betydning for organiseringen af denne; specielt den uerfarne studerende har brug for tid!

Praktikperioderne tilrettelægges med progression (at opsøge/være i det ukendte) i uddannelsen, – dette fastholdes også i reformen – men der er også behov for tid til regression (at være i et kendte), når en studerende træder ind i og skal erobre en ny verden.

Der skal være tid til at danne sig en forståelse af egen habitus og herigennem udvikle personlig og faglig kompetence. Ændringer i habitus sker udelukkende i mødet med den anden, i det sociale rum, hvor habitus vil ændre sig over tid. Det betyder at forandringsprocesserne foregår langsomt og det er vigtigt at organiseringen af praktikperioderne tager højde herfor.

Det er ikke kun den studerende, der skal kunne mærke praktikken, det skal praktikstedet også. Og en SU-finansieret praktik vil give langt mere optimale muligheder, der netop tilgodeser læring i respekt for begge parter.

Det er vigtigt, at praktikinstitutionerne tager et uddannelsesansvar, men det er vanskeligt at opretholde identitet som uddannelsessted, når den studerende samti-

dig må underlægges de strukturer, arbejdet og de pædagogiske opgaver udstikker.

At institutioner med særligt sårbare brugergrupper, med individuelle pædagogiske tiltag etc. ofte må sige fra i forhold til at modtage studerende, fordi praktikken er lønnet, er et faktum – og hermed forringes mulighederne for at kunne tilbyde uddannelse i et repræsentativt praksisfelt. Hermed spænder den lønnede praktik også ben for reformens intention om, at generalisten skal kunne opsøge mere specifikke kompetencer og specialiseringer.

Fagligt løft af bløde værdier

Der har specielt siden den sidste bekendtgørelses ændring været arbejdet på en akademisering af pædagoguddannelsen. Noget der ser ud til at være nedtonet i reformforslaget.

Akademisering er et begreb, der ofte bliver brugt som et negativt eller positivt ladet ord i diskussionen om den fremtidige pædagoguddannelse. I den negative betydning er der en bekymring for, at uddannelsen bliver for meget teori og for lidt handlekompetence. Og i den positive betydning, at den pædagogiske praksis bliver styrket af teoretisering på et højere akademisk niveau og den enkelte pædagog har/får bedre mulighed for videre- og efteruddannelse på universitetet.

Evaluerings-rapporten og rektorforsamlingens bud på kortere praktik i en fremtidig pædagoguddannelse kan tolkes som støtte til en akademisering i retning af at styrke en teoretisk faglighed. En akademisering i retning af at give pædagoguddannelse et teoretisk fagligt løft kan kun hilses velkomment, hvis ikke det bliver på be-

kostning af væsentlig erfarings opbygning og mere „bløde“ og svært italesatte kompetencer/værdier som længere praktikforløb netop giver mulighed for.

Det er vigtigt at stoppe op og overveje, hvordan en højnelse af det teoretiske niveau kan ske uden at dette behøver at være på bekostning af andet.

Frihed til at være praktikuddannelse

Seminarierne, de studerende og praktikstederne samarbejder om at sikre, at de studerende udvikler de kvalifikationer og kompetencer, der skal til for at fungere i den pædagogiske praksis.

Praktikstederne er en stor del af den samlede professionsbachelor uddannelse. Uddannelsen bør fremstå, som en helhed, hvor de studerende kan relatere det som de lærer på seminariet til det de lærer i praksis, og omvendt kan bruge erfaringer og viden fra praksis til at berige læringen på seminariet.

At tilrettelægge uddannelsen kræver refleksion over, hvilke krav der stilles til pædagogen i det moderne samfund og hvilke konsekvenser dette har for det uddannelsesrum, som vi skaber. Denne refleksion er en stadig proces mellem studerende, praksis og seminarium, og kvalificeres bedst når balancen mellem mesterlære og teoretisering styres af behovet for læring – og ikke af arbejdsforholdet.

Så lad reformforslagets eget begreb: praktikuddannelse være inspirationen til at reformere for alvor ved at gøre praktikken SU-finansieret – og dermed sætte den fri til at være uddannende!

Generalforsamling i Pensionskassen for Socialrådgivere og Socialpædagoger ved Institutioner under Amtskommunerne m.v.

Generalforsamling i Pensionskassen for Socialrådgivere og Socialpædagoger ved Institutioner under Amtskommunerne m.v. finder sted

*onsdag den 6. april 2005, kl. 10.30
i PKA, Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup*

Ifølge pensionskassens vedtægter har enhver delegeret ret til at kræve et bestemt emne optaget på generalforsamlingens dagsorden. Hvis øvrige medlemmer af pensionskassen ønsker emner behandlet på generalforsamlingen, må de kontakte de delegerede i deres kreds herom.

Forslag til emner til generalforsamlingens dagsorden skal fremsættes af en delegeret skriftligt senest 1. februar 2005 og sendes til Pensionskassen for Socialrådgivere og Socialpædagoger ved Institutioner under Amtskommunerne m.v., Tuborg Boulevard 3, 2900 Hellerup.

Den egentlige indkaldelse med dagsorden til generalforsamlingen vil blive offentliggjort i det nummer af Socialrådgiveren som udkommer den 9.marts 2005, og i det nummer af Socialpædagogen som udkommer den 11. marts 2005.

Helle Rasmussen Jørgensen

Socialpædagog Helle Rasmussen Jørgensen, Farsø er pludselig død kun 42 år.

Helle er født og opvokset i Auning, i en søskendeflok på 5, hvoraf hun var midterbarnet. Helle har altid været en utrolig varm og kærlig søster, især for hendes yngste søster, de to havde et meget specielt tæt søskende forhold.

Helle startede som ung pige i huset hos læreparret Else og Ib Tranberg, hvor hun tog sig kærligt af de 2 børn Stine og Søren. Helle var i hendes tidlige år barnepige for en stort antal børn fra Auning, som alle havde en særlig plads i hendes store hjerte.

Efter en periode, hvor hun arbejdede som pædagogmedhjælper, afsluttede hun i

1988 en uddannelse som socialpædagog fra Peter Sabro seminariet i Århus.

Helle var derefter stedfortræder i en SFO i Ryomgård, hvor hun opnåede stor respekt, såvel fagligt som menneskeligt.

Hun fortsatte sit arbejdsliv på Regnbuen i Viby, hvor hun arbejdede med udviklingshæmmede børn og unge, i dette arbejde brugte Helle af al sin menneskelige varme og kærlighed.

Helle var på barsel med hendes ønskebarn Birk, da hun pludselig døde, formodentlig af en blodprop. Helle mødte for et par år siden John, med hvem hun for 4 måneder siden fik sønnen Birk, de to ting var det bedste der var sket i Helles liv, og

hun sagde ofte at hun ikke kunne ønske sig mere i dette liv.

Helle var medlem af Teosofisk forening, og hun troede på reinkarnation. Der er ingen tvivl om, at verden er blevet væsenlig mere fattig, da Helle forlod den. Helle efterlader foruden John og Birk, en stor familie, rigtig mange venner og kollegaer med et umenneskelig stort savn.

Æret være Helle minde.

*Bente Rasmussen,
Haugesundsvej 21,
8200 Århus N.
(Helles lillesøster)*

Social Work Challenges for Social Cohesion, den 23.-25. maj 2005, på Cypren

Dette seminar arrangeres af International Federation of Social Workers (IFSW), European Association of Schools of Social Work and Social Work Educators (EASSW) samt den cypriotiske medlemsorganisation af IFSW.

Seminaret finder sted i byen Nicosia (Lefkosia) på Cypren. Det vil veksle mellem hovedoplæg, andre former for oplæg, workshops og field visits. Desuden vil der være forskellige sociale arrangementer.

Temaet „Social Work Challenges for Social Cohesion“ kan oversættes med noget i retning af „Det sociale arbejdes udfordringer i at skabe social samhørighed og solidaritet“. Arrangørerne skriver: Den øgede økonomiske konkurrence, forårsaget af globaliseringen, og færre ressourcer til sociale foranstaltninger har skabt social udstødelse og truer de svagere gruppers velfærd. Disse trusler breder sig til middelklassen, når der skæres i offentlige ydelser, og når det offentlige tager mindre ansvar for borgernes velfærd. De fleste europæiske lande står over for stigende marginalisering og social udstødelse af forskellige grupper. Dette fænomen truer den sociale samhørighed og solidaritet i vores samfund. Seminaret vil beskæftige sig med spørgsmålet om, hvordan socialt arbejdes praksis og uddannelse kan forbedre social samhørighed og solidaritet og lige adgang til sociale rettigheder.

Se mere om program og temaer på seminarets hjemmeside: www.socialwork2005.org

Deltag med oplæg eller workshop – deadline 31. december 2004

Hvis du har lyst til at deltage med et indlæg eller en workshop, skal du sende et forslag – et abstract – til arrangørerne senest den 15. januar 2005. Dit forslag skal være på engelsk og på højst 500 ord. Det skal sendes elektronisk til seminarets hjemmeside. Alle anvisninger findes på hjemmesiden. Pris for deltagelse er den samme uanset, om du deltager med oplæg eller ej, men som medlem af SL kan du få tilskud. Se nedenfor.

Deltagergebyr

Hvis du tilmelder dig inden 25. marts 2005 koster det ca. 2.900 kr. (225 cypriotiske pund. Herefter koster det ca. 3.400 kr. (265 pund). Hertil kommer rejse og hotel. Det kan muligvis betale sig at købe en charterrejse.

Medlemmer kan søge økonomisk tilskud – frist 7. marts 2005

Vi opfordrer medlemmer og arbejdspladser til at deltage – og meget gerne med et oplæg eller en workshop. Vi har afsat en pulje til menige medlemmer. Tilskuddets størrelse afhænger blandt andet af, om du deltager med oplæg eller workshop, eller om du er „almindelig“ deltager. Du skal sende en ansøgning til SL, Brolæggerstræde 9, 1211 København K, att: Ghita Hjarne. Eller til gh@sl.dk. Ansøgningsfristen er den 7. marts 2005.

Har du brug for flere oplysninger

Klik ind på www.socialwork2005.org, som er seminarets hjemmeside. Eller kontakt Ghita Hjarne i SL: gh@sl.dk eller tlf: 3396 2800.

Har vi været til samme kongres?

**Ringkøbing
Amtskredsbestyrelse
(Modtaget d. 8.12.2004)**

Det var med stor forundring, at amtskredsbestyrelsen i Ringkøbing i *Socialpædagogen* nr. 24 læste journalist Lone Marie Peder-sens (Imp) udlægning af vores ændringsforslag til kongressens punkt vedr. „Fremtidigt arbejde“.

I Hovedbestyrelsens forslag står det:

„Kongressen pålægger hovedbestyrelsen i den kommende kongresperiode, at udarbejde forslag til ændring af SL's organisatoriske opbygning med udgangspunkt i to organisatoriske niveauer. I forslaget skal indgå overvejelser om antal, størrelse og geografisk placering af organisatoriske enheder og opgave- og ressourcefordeling mellem disse.“

Ringkøbing Amtskredsbestyrelses forslag var en tilføjelse - med denne ordlyd: „Ligesom mulighederne for at skabe nye organisatoriske rammer for det pædagogiske fagområde afsøges.“

Vor hensigt og vore intentioner med denne tilføjelse var, ligesom det står i ændringsforslaget, at afsøge mulighederne. For Ringkøbing Amtskreds betød det, at der i den kommende kongresperiode skulle findes ud af, om der var muligheder for nye organisatoriske rammer. Det vil sige, at SL i den næste kongresperiode skulle arbejde på at få afdækket, undersøgt og af-søgt eventuelle muligheder på markedet.

Det betyder ikke, at Ringkøbing Amtskreds mente, SL i den kommende kongresperiode skulle arbejde for en fusion med BUPL - eller for den sags skyld med Socialrådgiverne, som Kaj Skov Frederiksen fra talerstolen gav udtryk for, han var tættere forbundet med.

Derfor blev vi forundrede, da vi læste Imp's tekst i *Socialpædagogen*, blandt andet at vores forslag var „pakket ind i juridisk korrekte vendinger“. Hun insinuerer hermed, at vi havde bagtanker med vores forslag, udover det som står beskrevet ovenfor. Dette oplever vi er en grov fejlfortolkning - af Imp, at vi bevidst har pakket vores forslag ind i juridiske korrekte vendinger for at dække over noget. Hun konstaterer derudover også - at alle de øvrige kongresdeltagere - som hun - læste det samme mellem linjerne, en fusion med BUPL.

Der var adskillige, der bakkede vores forslag op fra talerstolen, og så vidt vi kunne høre, var der ikke nogen af dem, der gav

udtryk for, at det handlede om en fusion med BUPL. Det ville have klædt Imp, hvis hun havde forholdt sig til de fakta, der kom på bordet den dag og ikke fortolkede i det, der foregik.

Imp slutter sin tekst af med at konstatere, at et stort flertal nedstemte vores forslag. Dette er efter vores mening ikke korrekt. Der var et flertal, men som vi fra vores pladser kunne se, så var der mange, som stemte for vores ændringsforslag. Nu blev stemmerne ikke talt, men der var et markant mindretal.

Det er vores overbevisning, at enhver organisation i længden fungerer bedst ved også at lytte til sit mindretal - dette gælder også SL.

Det ville fremme debatten og demokrati-et i SL, hvis vi kan diskutere og være uenige, og at vi bestræber os på at møde hinanden på det, vi hver især giver udtryk for og ikke på det, vi tror den anden siger. Dette er for øvrigt basal viden om kommunikation for en socialpædagog.

Vi accepterer naturligvis kongressens beslutning og vil arbejde for det, der er besluttet. Vi ønsker dog fortsat at bringe vores synspunkter frem, og samtidigt vil vi i

fremtiden kæmpe hårdt for, at vi kan spille med åbne kort og have en udbytterig dialog på alle planer.

Kære Amtskredsbestyrelse

Ja, vi har været til samme kongres, men vi har ikke samme opfattelse af det, jeg har skrevet. Jeg er ked af, at I læser min dækning af kongresdiskussionen, som om jeg insinuerer, at I har haft en bagtanke med jeres ændringsforslag. Det har absolut ikke været min intention!

Når vi skriver en artikel, er vi nødt til at tage et udpluk af den begivenhed, vi skriver om, da der ikke er plads til at tage alt med, og vi prøver at sammenfatte alt, der er sagt i nogle få sætninger. Med det betyder, at vi redigerer i stoffet, og derved kan der opstå en misforståelse, som den her, hvor I føler, at jeg har fordrejet jeres budskaber.

Venlig hilsen
Lone Marie Pedersen
Redaktør

Noter

Slægtsanbringelser

Gennemsnitlig er fem procent af alle de børn i Danmark, der er anbragt uden for hjemmet, anbragt hos slægtninge eller nære venner af familien. Tallet dækker dog over store forskelle kommunerne imellem. Mens nogle kommuner har 43 procent slægtsanbragte børn, har andre slet ingen.

Slægtsanbringelser er mindre udbredt i Danmark end i de lande, vi normalt sammenligner os med. Det viser en ny rapport fra Socialforskningsinstituttet. Rapporten er en pilotundersøgelse og er baseret på en spørgeskemaundersøgelse, der er gennemført blandt sagsbehandlere i knap 100 kommuner.

Rapporten kan bestilles på
<http://www.sfi.dk/sw17595.asp>.

Imp

Nyt opholdssted for etniske minoriteter

Red Barnet og Diakonissehuset Sankt Lukas Stiftelsen har sammen stiftet et nyt opholdssted for piger med etnisk minoritetsbaggrund. Kastaniehuset, der ligger i Hellerup, har plads til otte unge piger mellem 14 og 18 år.

Målsætningen er, at det pædagogiske arbejde skal bygge på indsigt i og respekt for pigernes baggrund og vilkår i forskellige etniske grupper. Det pædagogiske arbejde skal både varetages af personale med dansk og anden etnisk baggrund.

mrk

Temadag for pædagoger i den kommunale plejesektor

ÆldreNetværket indbyder hermed til temadag under overskriften:

Pædagogens rolle i tværfagligt samarbejde i plejesektoren

Baggrund:

Pædagoger ansat i den kommunale ældrepleje, er en stadig stigende gruppe af ÆldreNetværkets medlemmer. Flere fra gruppen har efterlyst tiltag i ÆldreNetværket der også tilgodeser dem, dette vil vi forsøge at tilgodeser med dette tiltag!

Mål:

Med baggrund i deltagernes erfaringer, systematisk erfaringsopsamling med henblik på opbygning af tilbud til målrettet videre- og efteruddannelse.

Målgruppe:

Pædagoger ansat i den kommunale ældre- /plejesektor. Temadagen gennemføres ved min 10 deltagere. Max deltager antal er 30.

Sted:

Middelfart Feriecenter, Dansk Folkeferie

Pris:

Kr. 393,- inkl. Formiddagskaffe med rundstykke, frokostbuffet, eftermiddagskaffe med kage.

Tidspunkt:

21. februar 2005

Tilmelding:

Senest den 14. januar 2005 til:

SL, Att.: Kurt Schimmell, Brolæggerstræde 11, 1211 København K

Program:

10.00-10.30	Ankomst, kaffe og rundstykke
10.30-10.45	Velkomst og introduktion til dagen
10.45-12.00	Systematisk erfaringsopsamling Tidligere centerleder Can. Phil. Kjeld Petersen og Konsulent, Pædagog Knud Ejnar Jessen (Det forventes, at deltagerne hjemmefra har formuleret tre succes historier og tre historier hvor de i bakspejlet har kunnet agere anderledes).
12.00-13.00	Frokost
13.00-14.30	Opsamling, konkretisering og planlægning – af videre tiltag.
14.30-15.50	Ældre pædagogik – ny faglig niche eller... ? Igennem de senere år har de kommunale ældreområder fået en tilgang af pædagogisk uddannede medarbejdere på såvel leder- som medarbejder-siden. Med ordsproget „der går ikke røg uden brand“ så kan denne udvikling være tegn på – mindst – to tendenser: 1) der mangler personale eller 2) der mangler netop denne type af medarbejdere. Med udgangspunkt i antagelsen om at der efterspørges en ny faglig ydelse, vil ældre- og handicap-chef John Pedersen fra Næstved kommune forsøge at skitsere nogle udviklingstendenser inden for ældreområdet som kan pege på hvor, hvad og hvor meget den pædagogiske faggruppe kan bidrage med i forhold til den meget store samfundsmæssige opgave der ligger forude med henblik på ældre borgere.
15.50-16.00	Evaluerings og afrejse

Tilmelding til Temadag for pædagoger i den kommunale plejesektor. Middelfart Feriecenter, Dansk Folkeferie

Navn: _____ Cpr.nr: _____

Privatadresse: _____ Telefon: _____

Postnummer: _____ By: _____

Arbejdsplads: _____ Stilling: _____

Adresse: _____ Telefon: _____

Postnummer: _____ By: _____

Tilmeldingen indsendes **senest den 14. januar 2005** til: SL Brolæggerstræde 9, 1211 København K, att. Kurt Schimmell

Julekrydsord

VEDVARENDE KRAV TIL SL'S MEDLEMMER	SLÅR	SKADE	MEDIUM	OP- HÆNG	BUGT	FØR MIDDAG	TUMLE SIG	SKIBS- UD- STYR	MI	ØBO	STÆVNE		EUROPA- PARLA- MENTS- MEDLEM	SPA- NIEN	LØBE OM HJØRNER MED	NØDVEN- DGT, OG AF OG TIL BESVÆR- LIGT, SAMVIRKE
OM- VÆLT- NING																
FOR- NAVN			TEATER- FIGUR						PLANTE					BINDE- ORD		
			SPIDS						POPPEL					VERDENS LØN		
VEJ- LEDER							VÆRK				FUGL					
											DEGE- NERERE					
OMTALE		TO ENS			JAP. FORF.			BOBLE					VÆKST			
		VILDT GILDE			HARMONI			KERNE					ARBEJDS- FOR- MIDLER			
JEG- PRÆGET UDFOL- DELSE							GRILL- UDSTYR					SVAR				
							MORAL					GR. TEGN				
DRÅBE				SANG FOR TO					FYLD						FORTE	
				HALV					SAGN- FIGUR						VÆSEN	
MÅLE- ENHED			ORDEN							KANT				TONE		
			STÆVNE- MØDE							BUNDT				OP- FØRER		
NORGE	BAR					TRÆG						HOVED- RET				
	MOD- TAGER					TIL- BEHØR						KONCERN				
BRIT. GRUPPE					KEND- BOGST. GR. TEGN.			FR. BY							LARGE	
															VILD- FØRE	
FOR- NAVN		TELT					AVIS									
		STIL- LING					UD- VIDER					INSTRU- MENT				
LÆNG- SEL				FEST- LIG						FOR- ENING				TRÆ		
				TO ENS						VEJE				STJÆLE		
502			SKRÅ- NING			IND- STILLE						SLUT- TET				
			VIPPER			REPU- BLIK						INSTI- TUTION				
SELV- LYD					GL. DA. FILM				FRAKKE							
					FURE				PÅ BENENE							
STED- ORD	UDBRUD				GEMME- STED								BESVÆR			
	ID EST				GOLF- PLØK								FAG			
FOR- MAND							TEKST- FORF.				GR. TEGN					
											FRI- STED					
RUM. MØNTER			FART					SKRYDE						DAMP		
			SLØJFE					STATS- KVINDE								
KEND- BOGST,	ØL- SORT				WISE					FR. BY					ENTRE	
	KLOSTER				RØG					1/1 2005						
FOR- BUND				ØRKEN- LUND					GAGE- SYSTEM							
				MILE					VOLI- EREN							
KEND- BOGST.		KLUB				SPÅ- KVINDE								DECI. BEL		
		BEFA- LING				DRIK								KONTRA		
MULIG FUSIONS- PARTNER					OSE- PIND						LAND					
					DRIK						SKOLE- FAG					
TITEL- FORK.			BIL- LEDE					DYRET					MÅNED			
			TONE					GUDINDE					FILM- FIGUR			
PÅ OVER- FLADEN							FOR- NAVN					AGENT				
VIDENS- CENTER										KORT- SPIL						

HANNE

Til Opslagstavlen

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv

SL-Nordjylland indbyder til 6 temaaftner med ovennævnte emne SL gi'r en kop kaffe. Øl og vand kan købes.

Bekræftelsen om optagelse udsendes umiddelbart efter tilmeldingsfristen.

Nr. 1

18. januar 2005 kl. 19 - 22

Hvad er det juridiske grundlag, når vi taler om Arbejdsmiljø? Hvor finder man viden? Hvilke aktører er på banen?

v/Anne Marie Frederiksen og Pia Grabe

Nr. 2

25. januar 2005 kl. 19 - 22

Den Dynamiske Trio's roller og forventninger.

Problemerne skal løses på den enkelte arbejdsplads. Hvordan organiseres samarbejdet mellem forstander, TR og SR? Oplæg fra repræsentanter fra boformerne Hasseri og Mølholm.

Nr. 3

1. februar 2005 kl. 19 - 22

Det psykiske arbejdsmiljø med særlig fokus på stressfaktorerne. Hvad er de fysiske symptomer på længere tids over-stress og under stress? Hvad er der af stressstyringsstrategier?

Oplæg v/arbejdspsykolog Pia Ryom

Nr. 4

8. februar 2005 kl. 19 - 22

Den Dynamiske APV

Arbejdet med APV er ikke nyt, med at gøre APV - til en dynamisk APV, som kan bruges som et kvalitets styringssystem, indebærer en ny måde at arbejde med APV på. Oplæg v/sikkerhedsleder Preben Vesti, Psykiatrien

Nr. 5

15. februar 2005 kl. 19 - 22

Seniorpolitik, hvorfor sætte fokus på seniorpolitik?

Seniorpolitikken skal bidrage til, at arbejdspladserne udnytter og afvikler alle personaleressourcerne uanset medarbejderens alder. Samtidig skal seniorpolitikken sikre et udviklende arbejde - hele arbejdslivet. Målet er at skabe en arbejdsplads, hvor hver medarbejder føler sig værdsat og får mulighed for at inddrage sine kompetencer i arbejdet.

Oplæg v/SL's Næstformand Benny Andersen

Nr. 6

1. marts 2005 kl. 19 - 22

De sociale kapitler

Det er holdninger og viljen på den enkelte arbejdsplads, der afgør om KTO's rammeaftale om socialt kapitel kommer i brug. Med de gode viljer rækker ikke, hvis arbejdsbetingelserne i øvrigt er kritisable og dermed en væsentlig årsag til sygefravær. Hvad kan der gøres?

Oplæg v/Christina Borries, SL C

Kursusnr.: 0511

Tid: Tirsdage i 1. halvår 2005. Første gang 18. januar og sidste gang 1. marts

Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby

Målgruppe: Alle interesserede SL medlemmer

Tilmelding: Skal ske skriftligt med oplysninger om cpr.nr. navn, adresse og telefonnr. til: SL, Skansevej 90B, 9400 Nørresundby eller på Fax nr. 98 129 129 eller e-mail: nordjylland@sl.dk senest den 7. januar 2005.

Nordjylland

SL kontoret mellem jul og nytår!!

Faglig afdeling og A-kassen er mellem jul og nytår åben tirsdag, onsdag og torsdag fra kl. 9.00 - 13.00, for personlige og telefoniske henvendelser.

Kontoret er lukket mandag og fredag.

Glædelig jul og Godt Nytår

Viborg

Information om pensionsordningen for overenskomstansatte socialpædagoger og socialrådgivere

Interessant for medlemmer i alle aldre - sygdom og ulykke kan ramme os når som helst.

Vi har bedt Agnete Lindberg fra PKA komme og fortælle om vores pensionsordning.

Onsdag den 02.02.2005, kl. 16.30 - 20 ca.

i Skive Hallerne, Skyttevej 2 i Skive Pensionskassens virkemåde og ydelser bliver gennemgået:

- Hvis du går ned i tid eller får „huller“ i arbejdslivet
- Hvis du må opgive at arbejde pga. sygdom
- Hvis din familie skal have pension efter dig

- Hvis du tænker på den dag, du skal på alderspension
- Pensionsoversigten bliver gennemgået, så tag din egen med. Af hensyn til servering og materialer bindende tilmelding på E-mail: Viborg@sl.dk inden den 19.01.2005. Der skal være mindst 20 tilmeldt, for at mødet bliver gennemført.

Vejle

Lokalsektionen for Pensionister og Efterlønsmodtagere i SL Vejle Amt

arrangerer igen i år tur til Nytårskoncerten i Idrættens Hus i Vejle

Søndag den 9. januar 2005 kl. 15.

Efter koncerten er der fællesspisning i SL's kursuslokaler Baghuset, Dæmningen 38.

Pris for koncert og spisning kr. 150,00.

Tilmelding til koncert og spisning skal ske hurtigst muligt til:

Vera Petersen tlf. 7586 8203

Der er indkøbt billetter til et begrænset antal, og de bliver solgt efter princippet „først til mølle“.

Sønderjylland

Information om pensionsordningen

for overenskomstansatte socialpædagoger og andre overenskomstdækkede PKA medlemmer

Interessant for medlemmer i alle aldre - sygdom og ulykke kan ramme os når som helst.

Vi har bedt Agnete Lindberg fra PKA komme og fortælle om vores pensionsordning.

Tirsdag den 25.01.2005, kl. 15.30 - 19 ca.

på SL's Amtskredskontor, Skånevej 13, Rødekro

Pensionskassens virkemåde og ydelser bliver gennemgået:

- Hvis du går ned i tid eller får „huller“ i arbejdslivet
 - Hvis du må opgive at arbejde pga. sygdom
 - Hvis din familie skal have pension efter dig
 - Hvis du tænker på den dag, du skal på alderspension
- Pensionsoversigten bliver gennem-

nemgået, så tag din egen med. PKA er vært for en let anretning. Bindende tilmelding til Amtskredskontoret på E-mail: Soenderjylland@sl.dk eller på Fax nr. 7366 1939 inden den 11. januar 2005.

Der er plads til 40 personer, så tilmelding sker efter 'Først til mølle'-princippet.

Storstrøm

Temadag om tidligt skadede børn for familieplejere i SL Storstrøm og SL Vestsjælland

Onsdag d. 9. februar 2005 Kl. 18.00-21.00

Vordingborg Medborgerhus Skovvej 2

4760 Vordingborg

Tilmeldingsfrist *senest fredag d. 21. januar 2005* til amtskredskontoret på tlf. 5484 1919, faxnr. 5484 1917 eller mailadr. storstroem@sl.dk

Storstrøm

Åbningstider i julen:

Den 23.12.04 kl. 09.30-12.00

Den 24., 27. og 31.12.04 holdes lukket.

Den 28., 29. og 30.12.04 holdes der åbent som normalt: 09.30-12.00 og 12.30-14.00

A-kassen:

Den 28.12.04 kl. 09.30-12.00 og 12.30-14.00

Den 29.12.04 lukket

Den 30.12.04 kl. 09.30-12.00 og 12.30-14.00

Vestsjælland

Temadag om tidligt skadede børn for familieplejere i SL Storstrøm og SL Vestsjælland

Onsdag d. 9. februar 2005 Kl. 18.00-21.00

Vordingborg Medborgerhus Skovvej 2

4760 Vordingborg

Tilmeldingsfrist *senest fredag d. 21. januar 2005* til amtskredskontoret på tlf. 5484 1919, faxnr. 5484 1917 eller mailadr. storstroem@sl.dk

3. Hinnerup konference og workshop 3. og 4. februar 2005

Peter Vermeulen „Den Sokratiske metode“

Workshop 3. februar

„Den Sokratiske metode“ i teori og praksis

10.00 – 16.00

Arbejdssproget er engelsk

Der serveres frokost

Ca. 30 deltagere

Konference 4. februar

„Den Sokratiske metode“

Livskvalitet og forældresamarbejde

10.00 – 16.00

Der vil være tolkning til dansk

Der serveres frokost

Ca. 200 deltagere

Emner som livskvalitet og magt over eget liv vil blive belyst. For mennesker med autisme vil det være forbundet med en særlig indsats at opnå reel mulighed for at foretage valg og formulere sig om egen livskvalitet. „Den Sokratiske metode“ kan være et anvendeligt redskab.

Peter Vermeulen har phd i psykologi og pædagogik og har i flere år været ansvarlig for hjemmevejledning til personer med autisme i Flandern. Han arbejder som redaktør af bladet Autisme. Peter Vermeulen har udgivet flere publikationer om autisme hvoraf flere er oversat til en række sprog. I Danmark er udkommet bogen: „Jeg er nogel helt særligt“

Workshop pris 1275 kr.

Konference pris 975 kr.

Workshop og konference 2000 kr.

Tilmeldingsfrist: 28. januar

Tilmelding sendes til:

Hinnerup Kollegiet

Stadionallé 1

8382 Hinnerup

tlf. 86911055

fax 86912201

Hin@Hinnerupkollegiet.aaa.dk

Konference og workshop afholdes i

Hadsten idræts- og kulturhus

Sløjfen

Evald Tangs Allé 45

8370 Hadsten

- tæt ved banegård og motorvej

Kursus

Brug af medicin til mennesker med autismespektrumtilstande

10. marts 2005 i København

Der bruges ofte psykofarmaka i behandling af mennesker med autismespektrumtilstande; især i forbindelse med tilstødende vanskeligheder som OCD, depressioner, ADHD mv. Dette kursus redegør for den praktiske gennemførelse af den medicinske behandling. Kurset omhandler bl.a. det pædagogiske personales rolle - både i forhold til personen med autisme og i samarbejdet med psykiateren.

Deltagere

Pædagogisk personale der i det daglige arbejder med mennesker med autismespektrumtilstande.

Oplægsholder

Ole Sylvester Jørgensen er børne- og ungdomspsykiater på Bispebjerg Hospital. Han arbejder endvidere som konsulent og supervisor for mange fagfolk på både børne- og voksenområdet.

Pris

Kr. 1.100,-

For yderligere oplysninger og tilmelding:

www.autisme.dk

Tlf.: 4511 4191 • Mail: info@autisme.dk

VIDENSCENTER FOR AUTISME

Annoncepriser pr. 1. januar 2005

Tekstsideannoncer: 9,80 kr. pr. spalte- millimeter

1/4 side: 2.450,00 kr.

1/2 side: 4.675,00 kr.

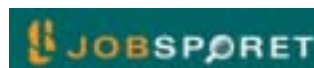
1/1 side: 9.130,00 kr.

Stillingsannoncer: 13,30 kr. pr. spalte- millimeter

Farvetillæg 790,00 kr.

Alle priser er ekskl. moms

Spor dig ind på dit nye job

www.sl.dk

Omtale i vores aktivitetskalender må højst fylde 50 ord, dvs. arrangementets titel, tid og sted, deltagerbetaling, optagelseskriterier og frister.

9. januar 2005 kl. 15

Tur til Nytårskoncerten i Idrættens Hus i Vejle med efterfølgende spisning i SL's kursuslokaler Baghuset, Dæmningen 38, Vejle
Arr. Lokalsektionen for Pensionister og Efterlønsmodtagere i SL Vejle

18. januar 2005 kl. 19-22

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv – nr. 1
Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Arr. SL Nordjylland

20. januar 2005 kl. 9-15

Margrethe Brun Hansen fortæller, hvorfor vi skal formulere en forældrepædagogik og giver konkrete bud på, hvordan vi gør det.
Deltagelse kr. 875,-
Ring 3313 5156 eller besøg www.mereviden.dk for mere info og tilmelding.
CVU Storkøbenhavn • Ejbyvej 35 • 2470 Skovlunde

25. januar 2005 kl. 15.30-19 ca.

Information om pensionsordningen for overenskomstansatte socialpædagoger og andre overenskomstdækkede PKA medlemmer
Sted: SL's amtskredskontor, Skånevej 13, Rødekro.
Arr. SL Sønderjylland

25. januar 2005 kl. 19-22

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv – nr. 2
Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Arr. SL Nordjylland

1. februar 2005 kl. 19-22

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv – nr. 3
Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Arr. SL Nordjylland

2. februar 2005 kl. 16.30-20 ca.

Information om pensionsordningen for overenskomstansatte socialpædagoger og socialrådgivere
Sted: Skivehallerne, Skyttevej 2, Skive.
Arr. SL Viborg

8. februar 2005 kl. 19-22

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv – nr. 4
Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Arr. SL Nordjylland

9. februar 2005 kl. 18-21

Temadag om tidligt skadede børn for familieplejere i SL Storstrøm og SL Vestsjælland
Sted: Vordingborg Medborgerhus, Skovvej 2, 4760 Vordingborg.
Arr. SL Storstrøm og Vestsjælland

15. februar 2005 kl. 19-22

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv – nr. 5
Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Arr. SL Nordjylland

1. marts 2005 kl. 19-22

Forandringer i et arbejdsmiljøperspektiv – nr. 6
Sted: SL's lokale Skansevej 90B, 9400 Nørresundby.
Arr. SL Nordjylland

Stiftende landsmøde i SL's nye faglige netværk for Kuratorer/familieplejekonsulenter den 9. – 10. maj 2005 i Karrebæksminde Kursuscenter

Deltagerkreds: Alle kuratorer/familieplejekonsulenter der arbejder i private familieplejeforeninger, kommuner og amtskommuner.

Tema:

Roller og relationer i forhold til den etablerede lovgivning og struktursammenhæng.
– Brobyggere i samarbejde med alle implicerede parter omkring anbragte børn og unge.

Arrangementet med program vil blive annonceret i et senere nummer af *Socialpædagogen* og på SL's hjemmeside, men reserver allerede datoer nu.

Venlig hilsen

Vibeke Reinhard/netværksansvarlig

Husk at du altid skal møde personligt frem på AF første dag, du er ledig! Det gælder også, hvis du skal have karantæne for selvforskyldt ledighed. Karantænen kan først afvikles, når du er tilmeldt AF og i øvrigt opfylder betingelserne for at få dagpenge.

Tuborg Boulevard 3
2900 Hellerup

TELEFON
39 45 45 45

Mandag-torsdag: kl. 8.30-16.00
Fredag: kl. 8.30-15.30

Pensionsordningen af 1976

Statens Regnskabsdirektorat
Borgergade 18, 1017 København K.
Telefon 33 92 88 00.

SL's Klagenævn

SL har sit eget uvildige klagenævn.

Klagenævnet skal sikre, at medlemmer, der mener, at der er begået fejl eller forsømmelser ved behandling af deres individuelle medlemssag – enten af amtskredsen eller af forbundet – kan få en upartisk instans til at vurdere sagen eller beslutningen, der er truffet af amtskredsbestyrelsen eller forbundet.

For at SL's klagenævn kan behandle en sag, skal klagemulighederne internt i SL være udnyttet. Sagen må endvidere ikke være rejst ved domstolene.

Klagenævnet består af en landsdommer samt to medlemmer af SL. Nævnet er uafhængigt af SL og dets udtalelser er vejledende.

Klagevejledning:

Der kan klages over sagsbehandlingen i SL i individuelle medlemssager, hvor medlemmet har en væsentlig, individuel interesse.

Klagefrist:

Klagen skal være SL/Klagenævnet i hænde senest fire uger efter at medlemmet har modtaget afgørelsen.

Amtskredsniveau:

Et medlem, der vil klage over fejl og forsømmelser i forbindelse med en sag, der er behandlet i amtskredsen, skal først klage til amtskredsbestyrelsen.

Forbunds niveau:

Hvis man er utilfreds med amtskredsbestyrelsens afgørelse, kan der herefter klages til SL's Forretningsudvalg.

Klagenævn:

Såfremt man er utilfreds med Forretningsudvalgets afgørelse, kan der efterfølgende klages til SL's Klagenævn. Da klagenævnet har adresse udenfor SL, skal den skriftlige klage sendes til:

**SL's Klagenævn
c/o Mogens Kroman
Holmager 33
4171 Glumsø**

BONDEGÅRDSFERIE for handicapgrupper

Har I lyst til en spændende og anderledes ferie på landet i en dejlig natur?

Her er en stor park, hvor dyrene går i små folde, så I kan hygge jer med dem. I må gerne ride på hesten eller få en tur i hestevogn.

Her er 10 værelser, opholdsstuer med TV/video, køkken og handicapbad. Vi har hospitalssenge, lift, bade stol og badebåre.

God mad er vigtig i ferien, så det gør vi meget ud af.

**FAMILIEN BRUUN
"SKOVLY"**
6621 Gesten
TLF. 75 55 51 12
www.kurferie.dk

7 pers. MPV diesel

Kia Carnival & VW Sharan
klargjorte og nysynede
Priser fra kr. 199.995

Nesdam Biler

Tlf. dag/weekend 2869 1786

1 ÅRIG EFTERUDDANNELSE

Kropsorienteret Psykoterapi

Personlig udvikling
og faglig vækst

Indhold: Egenterapi -
Supervision - Teori

Start: 2 hold april 2005

København, kr. 15.500. 18 dage
Samsø, kr. 16.500. 20 dage

4-årig psykoterapeutudd.
Grækenlandskursus
Supervision

Brochure, introduktion 16.105

Dansk Institut for
Kropsorienteret Psykoterapi

tlf. 4362 2879

Vikarservice til dag- og døgninstitutioner

Kommer på hele Sjælland

Hammershusvej 77

4370 St. Merløse

Tlf.: 2745 8037

Fax: 5944 8037

info@best-choice.dk

www.best-choice.dk

Telefontid fra 06-24

LL. Nørremarks neuropædagogisk - Psykologisk terapeutisk konsulentbistand

Tilbyder grundkursus i neuropsykologi samt neuropædagogik.

30. og 31. marts 2005.

Kursustema: Neuropsykologien som pædagogisk værktøj (1)

Målgruppe: Pædagoger-lærer-kuratorer-sygeplejersker-sagsbehandler eller lignende samt personer der arbejder med handicappede personer.
Indhold: Hjernens består af nerveceller, hvordan fungerer og samarbejder de?

Hvad kan vi måle med tekniske målemetoder CT-scanning-EEG-ERP- osv.? - Og hvad kan vi bruge det til.

Hjernens funktion og udvikling fra sansebearbejdning til intellektuelle processer. De to hjernehalvdeles forskellige funktioner. Symptomer på skader i afgrænsede hjernestrukturer. Tidlige emotionelle skader.

Hvad har den hjerneskadede person „med i rygsækken“.

Tilmelding: senest en måned før kursusstart.

Forløb: Undervisningen er fra 9.00-16.00.

Der vil blive serveret frokost.

Pris: Kr. 3500,-, kursusbevis gives.

Underviser: Specialkonsulent i neuropsykologi Viggo Pedersen og neuropsykolog Susanne Freltofte Bakkedal APS. Kalundborg.

LL. Nørremarks neuropædagogisk - Psykologisk terapeutisk konsulentbistand

Tilbyder grundkurser i praktisk neuropædagogik (1)

Målgruppe: Alle personer der har interesse for området.

September + januar: Hvad er neuropsykologi og neuropædagogik og hvad kan det bruges til.

September + februar: Omsorgssvigt set ud fra neuropædagogiske principper.

Oktober + marts: Medfødt alkohol- og narkoskader set ud fra neuropædagogiske principper.

November + april: Asperger Syndrom og medfødte hjerneskader set ud fra neuropædagogiske principper.

November + maj: DAMP-MBD set ud fra neuropædagogiske principper.

December + juni: Senskader set ud fra neuropædagogiske principper.

Underviser: Neuro/socialpædagog Vibeke Monnick - leder af LL. Nørremark.

Pris: Kr. 400,- pr. kursus. Kursusbevis gives.

Tilmelding en uge før kursets start.

Bestil brochure for resten af året, Vibeke Monnick-Nielsen, Søndergade 11, 4534 Hørve, tlf. 5932 4450, fax 5932 4161.

Vi tager gerne ud og underviser på jeres arbejdsplads - få en fast pris.

Kursus for pædagogisk personale i almindelige
børnehaver med enkeltintegrerede børn

Førskolebørn med autismespektrumtilstande - hvad skal der til?

17. marts 2005 i København

Indhold

- Hvorfor agerer børn med autismespektrumtilstande, som de gør?
- Hvordan tilrettelægger man barnets dag?
- Hvordan udvikles individuelle strategier, der støtter barnet?
- Områder som problemadfærd, spiseproblemer, samarbejdsstrukturer omkring barnet og pædagogens rolle heri m.v. vil blive gennemgået.
- Der vil være mulighed for at etablere fagligt netværk blandt deltagerne.

Oplægsholdere

Kirsten Malling, Grete Kristiansen og Susanne Toft fra Børne- og Ungdomspsykiatrisk Hospital i Risskov.

Alle 3 er ansat i de tværfaglige diagnosticeringsteams, og har mange års erfaring med vejledning/supervision i hjem, dag- og døgninstitutioner samt skoler og fritidsordninger.

Pris

Kr. 1.100,-

For yderligere oplysninger og tilmelding:

www.autisme.dk

Tlf.: 4511 4191 • Mail: info@autisme.dk

VIDENCENTER FOR AUTISME

www.sl.dk -
hjemmesiden om socialpædagoger

for SL-medlemmer, der arbejder inden for følgende områder:

Hospitalspædagoger ved somatiske og psykiatriske afd./ambulatorier

www.hospsyk.dk
Netværksansvarlig:
Inger Hedegaard
Klintebakken 65, 6933 Kibæk
Tlf. 9719 2214
e-mail: inped@ringamt.dk

Økonomiansvarlig:
Anne Beese
Tlf. 6613 6745
e-mail: e.a.b@mail.dk

Sikrede døgninstitutioner for unge under 18 år

www.sl.dk/sikrede
Netværksansvarlig:
Kurt Rasmussen
Munkebjergvej 50,
5000 Odense C
Tlf. 6614 2129
Mail: munkebjergvej50@privat.dk

Økonomiansvarlig:
Mette K. Andersen
Tlf. 4752 8467

Domsanbragte

Netværksansvarlig:
Johs. Jørgensen, Ørskovvej 35,
Snejbjerg, 7400 Herning
Tlf. 9716 2850
e-mail: nhoa4@ringamt.dk

Ældre

www.eldrenetverket.dk
Netværksansvarlig:
Jytte Juul
Kejsergade 8, Bov, 6330 Padborg
Tlf. 7467 5267
e-mail: jj@eldrenetverket.dk

Økonomiansvarlig:
Else Marie Sørensen
Tlf. 7544 5588

Senhjerneskadede og bevægelses-handicappede

Netværksansvarlig:
Lene Toft Gehrcke
Bofællesskabet, Godthåbsvej 1A
3400 Hillerød
tlf. 4824 4094

Økonomi- og hjemmesideansvarlig:
Lars Hodal
Tlf. 4576 4528

Stofmisbrugsområdet

Netværksansvarlig:
Kit Andersen
Huset Oasen
Rolighedsvej 3A, 7430 Ikast
Tlf. 2090 5952
e-mail: ikka@ikast.dk

Økonomiansvarlig:
Vita Hjørngaard
Tlf. 7610 9410

Kuratorer/-familieplejekonsulenter

Netværksansvarlig:
Vibeke Reinhard
Storegade 56, 4800 Stege
Tlf. 2041 8973
e-mail: vir@moenkom.dk

Døve

www.sl.dk/deaf
Netværksansvarlig:
Anne Buss
Center for Døve AJ
Oktobervej 22, 2730 Herlev
Tlf. 4485 6048 / 2140 2503
e-mail: annebuss@tdcadsl.dk

Sindslidende

Bjarne Møller:
Tlf. arb. 7789 6165/2069 2699
Tlf. priv. 8616 7034
Mail: bjm@psykiatri.aaa.dk

Morten Schuster
tlf. arb. 3957 5632

Aflastningsinstitutioner

Netværksansvarlig:
Gitte Dam
Munkebakken 9, Skærup
7080 Børkop
Tlf. 7583 3444 / 5151 9301
gdam@cfa.vejleamt.dk

Økonomiansvarlig:
Ina Nielsen
Tlf. arb. 6310 5018

Bosteder for børn og unge med varigt nedsat funktionsevne

Netværksansvarlig:
Jan Kotschenreuther
Camillehusene
Bank-Mikkelsens Vej 14
2820 Gentofte
Tlf. 3957 3822

Økonomiansvarlig:
Maja Rongen Jensen
Tlf. 3957 3820

Kommunale fritidstilbud til mennesker med fysiske og psykiske funktions-nedsættelser

Netværksansvarlig:
Vinni Pedersen
Café Himmelblå, Sydtoften 8
7200 Grindsted
Tlf. 7532 5950, svp@grinsted.dk

Økonomiansvarlig:
Linda Ruby
tlf. 7554 3443,
liru@kolding.dk

Marginaliserede og udstødte

Netværksansvarlig:
Peder Larsen
St. Dannesbo
Bryllevej 20, 5250 Odense SV
Tlf. 6028 0575

Økonomiansvarlig:
Gitte Helle Lundgren
Tlf. 6396 0211
gilu@dannesbo.fyns-amt.dk

Opholdssteder

Netværksansvarlig:
Ulla Christensen
Lille Mommarksvej 8, 6470 Sydals
Tlf. 7447 4419

Familiepleje

Netværksansvarlig:
Lilli Bach Andersen
Løjenkærvej 16, 8300 Odder
Tlf. 8692 8257
mail: toesen@andersen.tdcadsl.dk

Småbørns- og familie-institutioner

Jette Hørby
Vallø Strand
Tlf. 5626 0555

Faglige netværk i SL

Undertegnede ønsker at indmelde mig i nedennævnte faglige netværk i SL

Netværkets navn: _____

Fornavn(e): _____

Efternavn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Privattelefon: _____

Arbejdstelefon: _____

CPR-nr.: _____

Stillingsbetegnelse: _____

Arbejdsplads: _____

Mit arbejdsområde omfatter: _____

Indsendes til SL, Brolæggerstræde 9, 1211 København K

Nordjyllands Amt

SL-kontor:
Skansevej 90B
9400 Nørresundby.
Tlf. 9812 9899 – fax 9812 9129.
E-mail: nordjylland@sl.dk
Hjemmeside: www.sl.dk/nordjylland
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag 9-13, onsdag 9-13, torsdag 13-17, fredag 9-13.
Amtskredsform.: Peter S. Kristensen.
Tlf. privat: 9883 8700.
A-kasse:
Tlf. 9812 9899.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Viborg Amt

SL-kontor:
Vendersgade 5, 8800 Viborg.
Tlf. 8661 3561 – fax 8662 8280.
E-mail: viborg@sl.dk
Telefontid: mandag-onsdag 10-13, torsdag 13-17, fredag lukket.
Personligt fremmøde gerne efter aftale.
Amtskredsformand: Poul Ole Jensen.
Tlf. privat: 9787 5425
A-kasse:
Samme adresse som ovenfor.
Tlf. 8661 3200 – fax 8662 8280.
Telefontid: mandag-tirsdag 10-13, torsdag 13-17, onsd. og fredag lukket.
Personligt fremmøde gerne efter aftale.

Århus Amt

SL-kontor:
Frichsparken,
Søren Frichs Vej 42, C, stuen
8230 Åbyhøj
Tlf. 8730 8590.
Fax 8619 3767.
E-mail: aarhus@sl.dk
Åbningstid: mandag 9.30-12, tirsdag-onsdag 9-12, torsdag 13-17, fredag lukket.
Amtskredsformand: Runa Stach.
Tlf. privat: 8698 8945.
A-kasse:
Tlf. 8730 8595.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Ringkjøbing Amt

SL-kontor:
Knud Rasmussensvej 10,
7500 Holstebro.
Tlf. 9610 1100 – fax 9610 1109.
E-mail: ringkjoebing@sl.dk
Åbningstid: mandag 9.30-14.30, tirsdag og onsdag 9.30-13.00, torsdag 13-16, fredag lukket.
Amtskredsformand: Kirsten Hornbæk.
Tlf. privat: 2045 2716.
A-kasse:
Tlf. 9610 1101.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor, dog mandag 9.30-12.00.

Vejle Amt

SL-kontor:
Dæmningen 38, 7100 Vejle.
Tlf. 7583 1199 – fax 7583 5115.
E-mail: vejle@sl.dk
Åbningstid: Tirsdag, onsdag og fredag 9-12.30, torsdag 12.30-17, mandag lukket.
Amtskredsformand: Hanne Ellegaard.
Tlf. privat: 7582 2028.
A-kasse:
Tlf. 7583 1199.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Ribe Amt

SL-kontor og A-kasse:
Kongensgade 35, 6700 Esbjerg.
Tlf. 7518 0066 – fax 7512 8700.
E-mail: ribe@sl.dk
Åbningstid: tirsdag, onsdag og fredag 9.00-12.30, torsdag 12.30-17.00, lukket mandag.
Personligt fremmøde helst efter aftale.
Amtskredsformand: Michael Madsen.

Sønderjyllands Amt

SL-kontor:
Skånevej 13, 6230 Rødekro.
Tlf. 7366 1940 – fax 7366 1939.
E-mail: soenderjylland@sl.dk
Åbningstid: tirsdag, onsdag og fredag 9-12.30, torsdag 12.30-17, mandag lukket.
Personligt fremmøde helst efter aftale.
Amtskredsformand: Poul Flack-Jensen.
Tlf. privat 2085 8828.
A-kasse:
Tlf. 7366 1948.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstider som ovenfor.

Fyns Amt

SL-kontor:
Danmarksgade 16, 5000 Odense C.
Tlf. 6611 0874 – fax 6590 6653.
E-mail: fyn@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 10-14.
Amtskredsformand: Susanne Døssing.
Tlf. privat 6610 7532.
Jobanvisning: tlf. 6611 0874.
A-kasse:
Tlf. 6611 0874.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Storstrøms Amt

SL-kontor:
Torvet 2, 4800 Nykøbing F.
Tlf. 5484 1919 – fax 5484 1917.
E-mail: storstroem@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 10-14. Telefontid: 9.30-12 og 12.30-14.
Amtskredsformand: Marie Sonne.
Tlf. privat: 5671 1032.
A-kasse:
Tlf. 5484 1918.
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Hvor skal man henvende sig?
Alle henvendelser skal rettes til SLs amtskredskontorer.

Ved spørgsmål i forbindelse med arbejdsløshed og arbejdsløshedsdagpenge skal der rettes henvendelse til det lokale a-kassekontor.

Undtaget herfra er dog følgende:
spørgsmål om medlemskab (ud- og indmeldelse, overflytning, navn/adresseændring, ændring i ansættelsessted, kontingent mv.) rettes til SLs hovedkontor (adresse og tlf.nr. se modsatte side). Fore-spørgsler kan rettes telefonisk, men alle ændringer bedes rettet skriftligt med angivelse af medlemsnummer (= cpr.nr.).

Vestsjællands Amt

SL-kontor:
Japanvej 3, 4200 Slagelse.
Tlf. 5856 5452 – fax 5856 5450.
E-mail: vestsjaelland@sl.dk
Hjemmeside: www.sl.dk/vestsjaelland
Åbningstid: Tirsdag 9-12 og 13-16, onsdag-fredag 9-12.
Amtskredsformand: Jan Vium.
A-kasse:
Tlf. 5856 5452
Samme adresse som ovenfor.
Samme åbningstid som ovenfor.

Roskilde Amt

SL-kontor:
Hersegade 20, 1.th., postboks 614, 4000 Roskilde.
Tlf. 4636 7725 – fax 4634 6669.
E-mail: roskilde@sl.dk
Åbningstid: mandag, onsdag og fredag 9.30-14, tirsdag 13-16, torsdag lukket.
Dagligt lukket 12-12.30.
Amtskredsformand: Britta Leth Madsen.
A-kasse:
Tlf. 3525 0720.
Hejrevej 43, 5., 2400 København NV
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, lukket mandag.

Frederiksborg Amt

SL-kontor:
Østergade 6 B, postboks 100, 3400 Hillerød.
Tlf. 4820 9240 – fax 4820 9249.
E-mail: frederiksborg@sl.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 10-14, fredag lukket.
Dagligt lukket fra 12-12.30.
Amtskredsformand: Elin Jensen.
A-kasse:
Tlf. 4820 9246.

Østergade 6, 1., postboks 177, 3400 Hillerød.
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag, onsdag og fredag 10-14.30, torsdag 14-16.
Dagligt lukket fra 12-12.30.
Personligt fremmøde gerne efter aftale.

Københavns Amt

SL-kontor:
Hejrevej 43, 5., 2400 København NV
Tlf. 3525 0700 – fax 3525 0718.
E-mail: kbh-amt@sl.dk
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, mandag lukket.
Amtskredsformand: Uffe Torup Kristensen.
Tlf. privat: 4828 6755.
A-kasse:
Tlf. 3525 0720.
Samme adresse som ovenfor.
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, lukket mandag.

Bornholms Regionskommune

SL-kontor:
Storegade 38, 3700 Rønne.
Tlf. 5695 7136 – fax 5694 5204.
E-mail: bornholm@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 9-14.
Amtskredsformand: Niels Jørgensen.
A-kasse:
Tlf. 3525 0720.
Hejrevej 43, 5., 2400 København NV
Åbningstid tirsdag til fredag 9.00-13.30, lukket mandag.

Københavns og Frederiksberg Kommuner

SL-kontor:
Hejrevej 43, 5., 2400 København NV
Tlf. 3525 0710 – fax 3525 0718.
E-mail: kbh-frb@sl.dk
Åbningstid: tirsdag til fredag 9-13.30, mandag lukket.
Amtskredsformand: Ole Larsen.
Tlf. privat: 3332 1819.
A-kasse:
Tlf. 3525 0720.
Samme adresse som ovenfor.
Åbningstid: tirsdag til fredag 9.00-13.30, mandag lukket.

Akassen København, Frederiksberg, Roskilde, Bornholm:
E-mail: slak@sl.dk

Pædagogstuderendes LandsSammenslutning

Bredgade 25 F
1260 København K
Åbningstid: Mandag-onsdag 10-15, torsdag 10-17, fredag lukket.
Telefon: 3393 0911.

Socialpædagogen

Nr. 26/ 2004 / 24. december

Analyse:

Socialpædagoger har en trist jul

Af Jens Nielsen

Modelfoto: Ole Christiansen/
BAM

Stort set ingen julemænd, få gaver og slet ingen and på bordet. Nej, det bliver en trist jul ude i de små socialpædagogiske hjem.

Socialpædagogens analyse af den socialpædagogisk jul viser, at der bliver langt mellem juletræerne, og selv julehyggen, som spiller en fremtrædende rolle i den socialpædagogiske praksis på denne tid af året, kniber det med at finde.

Når det overhovedet kan lade sig gøre at

lave sådan en undersøgelse, skyldes det SL-medlemmernes natur: Socialpædagogerne har i SL's store medlemsundersøgelse afsløret sig som storforbrugere af internettet og som mennesker, hvor arbejde, ideologi og fritid flyder sammen. Derfor kan man gå ud fra, at socialpædagogerne også vil rode julen sammen med deres computer-forbrug, og på den baggrund kan man roligt fæste lid til undersøgelsen.

Ved hjælp af søgemaskinen Google har vi undersøgt, hvor godt den socialpædagogiske jul er repræsenteret. Hvordan står den „socialpædagogiske flæskesteg“ sig for eksempel mod „flæskesteg“ sådan i al almindelighed?

I analysen har vi henholdt os til, at der er 5,4 millioner danskere, og at 33.000 af dem er SL-medlemmer. Det svarer til 0,6 procent af den danske befolkning – og derfor kunne det forventes, at socialpædagogerne står for 0,6 procent af juleriet.

Men ak. De decemberkolde tal viser, at julen har dårligt fodfæste blandt socialpædagogerne.

En søgning på danske sider med ordet „jul“ giver 1.450.000 hits. Men

spørger man efter „socialpædagogisk jul“ går det op for en, hvor galt det står til: søl-

le 388 hits – en lusket kvart promise! Til sammenligning har tandlægerne 3.530 hits og socialrådgiverne 829.

Søgningen på „julemand“ giver 40.500 hits, men den „socialpædagogiske julemand“ kun 3. I det lys er det heller ikke mærkeligt, at mens „julegaver“ giver 477.000 hits, giver „socialpædagogiske julegaver“ kun 24.

Søger man på „julemad“, får man 73.800 hits, mens „socialpædagogisk julemad“ kun giver 5. Igen meget langt fra de forventede 0,6 procent. At der skal færdigretter på bordet viser to andre søgninger: „Flæskesteg“ giver 18.400 hits, mens der kun er 9 socialpædagogiske af slagsen. Og mens 19.300 „andestege“ hitter på Google, er der ganske enkelt ingen „socialpædagogiske andestege“!

Julehyggen er der, hvor socialpædagoger klarer sig bedst, men også den kan kun svagt anes. Her er tallene 37.500 mod 31 – 0,8 promise af socialpædagogerne ser ud til at julehygge.

Ligesom når det drejer sig om PISA-rapporter, er der selvfølgelig en vis usikkerhed knyttet til tallene. Udover den der kan ligge i hovederne på dem, der tolker dem, peger interne kilder på, at socialpædagogerne måske er for dårlige til at dokumentere og evaluere deres jul, og der måske ligger endnu et indsatsområde og venter på SL.

Det lykkedes ikke før deadline at få en kommentar fra SL's formand, Kirsten Nissen.

jni@sl.dk

Er det dette, der overgik den socialpædagogiske julemand.